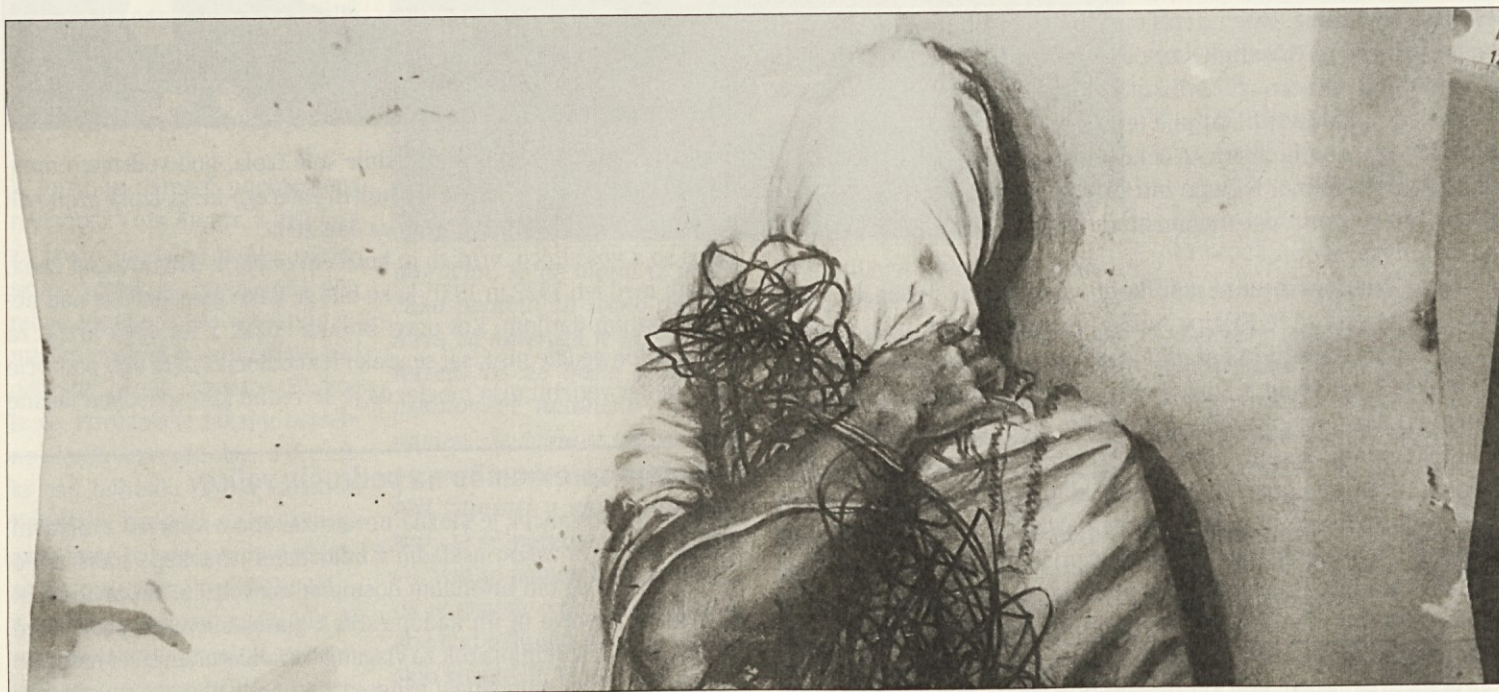

MANDRAČ
NAROČNINA IN REKLAMACIJE
040/211-434

Risba s svrtnikom, Boris Benčič iz leta 1977

O pravu, pravici in zavezanih očeh

Temida, boginja naravnosti in reda ima zavezane oči pa vendar s tehtnico pravično odmerja in z mečem uveljavlja pravico. Njena simbolična slepota pa v sodobnem svetu dobiva povsem drugačen pomen.

(Mef) Kjer vlada pravica, so pred njo vsi enaki, lepi in grdi, revni in bogati, zato ni potrebno, da jih vidi. Mora pa jih zelo dobro slišati, poslušati in razumeti.

Takšno razlago gotovo poslušajo študentje prava in ji zaupajo bistveno bolj, kot ji zaupajo tisti, ki imajo opravka s Temido, oziroma njenimi sledilci v podobi odvetnikov, tožilcev in sodnikov. Natanko polovica tistih, ki imajo opravka z njenimi sodbami je že po teoriji prepričanih, da tehtnica ni dobro umerjena oziroma, da pravica skrivaj pogleduje mimo obveze, ki naj bi ji prekrivala oči. Tam kjer je treba soditi in razsojati pač nekdo dobi in drugi izgubi. Pravica je vedno 50 odstotna.

Tako je v teoriji, v praksi pa je ta izračun lahko povsem drugačen, posebej če se zgodi, da manjšina vedno zmaga in večina vedno izgubi. Še posebej je to razmerje porušeno tam, kjer se tehtnica redno nagne na stran države, oblasti, skratka, močnejšega. Ko pa se tehtnica nagiba na stran tistih, pri katerih bi Temida lahko uporabila meč tudi brez tehtanja, potem vedno bolj verjamemo tistim, ki pravijo, da je enostavno odvrгла povezo čez oči in razsoja v korist bogatih, pametnih, lepih, skratka, privilegiranih. Seveda bodo vsi, ki živijo od deljenja pravice, zanimali takšno trditev in verjetno je večina prepričanih, da ravnajo po načelih pravičnosti in zakonitosti. Kar pa ni eno in isto.

Pravica je namreč filozofski pojem, ki izhaja iz besede prav, zakoni pa so zgolj orodje prava, in s pravom in pravičnostjo velikokrat nimajo nobene zveze.

Kakšno zvezo bi s pravičnostjo lahko imel zakon, ki dopušča, da stanovalci nekega naselja, po pogodbi, redno plačujejo vse stroške upravljalcu naselja, ki denar zadrži zase, stanovalci pa ostanejo dolžniki, čeprav je pravica na njihovi strani. Pravo pač ne. Ali pa ženska, ki po dokazani napaki uradnika ostane brez hiše, vendar ne more do nje, ker sodišče pač ravna v skladu z veljavnimi zakoni in pravom te dežele. Da o zlorabi prava s strani znanih, dobro plačanih odvetnikov, niti ne govorimo.

Potem imamo tudi primere, ko nekateri izkoriščajo to, da ima pravica zavezane oči pa se ji izmikajo leta in leta, dokler vse njihove barabije ne zastarajo in potem imajo občutek, da so postali pošteni. Po pravu že, po pravici pa ne.

Žal pa moramo ljudje živeti po pravu in ne po pravici, zato je skoraj vseeno ali ima Temida zavezane oči ali ne. Vprašajte tiste, ki so leta plačevali prostovoljno pokojninsko zavarovanje pa so jim ga enostavno izbrisali. Vprašajte izbrisane, vprašajte istospolne partnerje, vprašajte razlastninjene in še koga.

Njim je vseeno, ali ima Temida zakrite oči ali ne. Njim sodijo tisti, ki so jih izvolili in so zdaj zakonodajna oblast. Brez poveze čez oči.

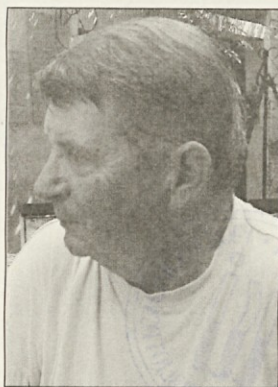
INTESA SANPAOLO BANK

MANDRAČ
OGLAŠEVANJE in REKLAMNA SPOROČILA
tel. 040 600 - 700

Pisma iz metropole

Vsak resen časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli a vendarle. Zoran Odič je upokojeni a ne odpisani novinar, z veliko začetnico. Tisti, starega kova. Vsak teden za Mandrač prinaša zanimiva spoznanja, zgodovinska dejstva in razmišljanja.

Avtor kolumne izraža svoje mnenje, ki pa ni nujno enako mnenju uredništva.

ONI NAM PIŠEJO, MI PA NISMO PREBRALI

Dobro se nam piše, čeprav v ponujenih zapisih ni nič takega, da bi bilo vredno branja. Vseeno trdijo, da nam se dobro piše. Prve zapiske je prinesel predsednik evropske komisije Jean Claude Junker. V beli knjigi. Beli knjigi. Beli kot belo vino, ki ga je gospod predsednik EK srkal in trdil da pije teran in, da je teran naš. Vsi so ga prepričevali, da pije teran. A v kozarcu – belo. Teran, trezen, kot da je to pomembno. Ni lepo biti drobnjakarski. Kot Bela knjiga v kateri je zapisanih pet možnosti za spreminjanje stare Evrope v novo, boljšo Evropo.

A vsem, razen evropskim politikom, všteti tudi slovenske, je že dolgo jasno, da se je Evropa radikalno spremenila, tako v odnosu do idej na katerih in zaradi katerih je nastala, kakor v odnosu do prakse s katero so te ideje postajale način življenja. Dobro, ko omenjam slovenske politike, ne mislim o njih nič slabega. To so veliki vizionarji, katerih vizije sežejo od Kopra do Ljubelja in Monostroja, kot je lepo povedal Ivo Vajgl, ki je evropski politik. Čeprav je bil tudi slovenski. V nekem drugem času, ko je pamet še nekaj pomenila. V Sloveniji in v Evropi. Kučan, Drnovšek, Bučar... Ostali so nam Peterleti, Erjavci in njim podobni. Nespodobni. Čeprav je Junker, kot prvo v svoji »beli knjigi« ponudil podobo Evrope kot je bila do zdaj. Čeprav je v »stari« Evropi bila Anglija, ki je ni več. Pa Evropa kot federacija, pa skupnost, ki bi imela samo par skupnih funkcij, pa edino kar je realno, Evropa več hitrosti, ker to zagovarjajo najmočnejše članice, Nemčija in Francija. In najbogatejše. V resnici, Evropa in njeni politiki ne vedo, kaj bi sami s sabo. Kot tolikokrat v zgodovini, kaj bi z Evropo. Sledi logična posledica: ko ne veš kaj bi, zahtevaš spremembe. Ni pomembno kakšne. Spreminjanje za vsako ceno, pa bomo videli kaj bo. Namesto vztrajanja na doslednem in neomajnem stališču evropskih organov, da vse države članice, dobesedno, a ne samo verbalno, spoštujejo in se obnašajo skladno z vrednotami na katerih je EU nastala. Te pa so: antifašizem na prvem mestu, spoštovanje in varovanje individualnih in kolektivnih pravic posameznika in družbenih skupin, pravna in socialna država, v kateri živijo svobodni in duhovno bogati ljudje. V taki EU ne bi bilo mesta za države Višegradske skupine, za Poljsko in posebej še Orbanovo Madžarsko. Pa tudi Slovenija bi se morala zamisliti in razmisliti o sebi. Saj ne moreš reformirati EU če sam nisi reformiran. Ne moreš reformirati Evrope, če nisi dosleden v spoštovanju norm in vrednot na katerih je nastala. Ker si od današnje Evrope prevzel vse najslabše – od vladavine gospodarskih kriminalcev do prekariata in bodeče žice, vodnih topov in sovraštva do drugih in drugačnih.

Vizija Slovenije 2050 ni vredna papirja na katerem je napisana in vendar smo nekomu plačali (hvala vizionarski vladi, ki je še enkrat dokazala kako spoštuje naš denar) 450 tisoč evrov za omenjeni zmazek. Nobena uteha ni, da naročniki vizije ne bodo dočakali obljubljenega življenja v srečni in bogati državi. Ne bomo ga niti mi. Mi bi samo radi normalno živeli v normalni državi, danes in tukaj. Oni že imajo svojo bogato i nesrečno državo. Le da mi nismo v njej. Ni pomembno, dobro nam se piše. Dobro so nam napisali. Dobro smo jim plačali. Še da začnemo brati. Berite knjige dan in noč, berite knjige znanje je moč.

Presenečenje za dan žena

Tretje leto zapored so dijaki Srednje šole Izola, pod vodstvom mentorice **Franke Vilher** in sodelovanjem Rdečega križa Izola pripravili presenečenje izolskim ženskam za dan žena.

Letos so z voščilnico, vrtnico in kolačem obdarili dvaindvajset žena, rojenih med leti 1927 in 1931, ki so bile še kako presenečene nad nepričakovanim darilom. Kot pravi Branka Požar, z Rdečega križa, za akcijo sploh vedele niso, saj se vsako leto odločijo za drugo področje Izole in kar verjetni niso mogle, da je še vedno kdo sposoben takšne geste.

Prihajajo spremembe na področju volitev

Skupina 80 poslancev je vložila novelo zakona o volitvah v državni zbor, s katero bi zakon uskladili z odločbami ustavnega sodišča. Po novem bi morala biti invalidom dostopna vsa volišča, odpravili pa bi glasovalne naprave in jih nadomestili z glasovanjem po pošti. Med drugim se tudi spreminja rok za vlaganja kandidatur, in sicer namesto petindvajseti dan najpozneje trideseti dan pred dnevom glasovanja. Volilni organi in sodišča naj bi na ta način lahko prej odločili o morebitnih ugovorih in pritožbah, več pa bo tudi časa za pripravo volilnega gradiva. Glede na veliko število podpisnikov je pričakovati, da bo predlog, ki za potrditev potrebuje dvotretjinsko večino, vendarle sprejet.

POSOJILA

žnider's izola

potrebujete denar?

izplačilo takoj!

tel: 05 640 10 90
cankarjev drevored 5

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354

tel. 040 211 434

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,50 EUR. / Četrtna naročnina: 18 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. tel. 040 211 434 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

Javni zavodi ne smejo imeti presežka

Razprava na občinskem svetu o prerazporejanju presežkov prihodkov nad odhodki javnih zavodov je bila še kako vroča. Razpravljalci so županu Igorju Kolencu očitali, da želi javnim zavodom pobrati sredstva, ki jih ta potrebujejo za delovanje, zato so strokovne službe pripravile razgovor z revizorko, ki jim je pokazala sliko z drugega zornega kota.

Zadnja redna seja občinskega sveta je potekala v znamenju pravice Občine, da javnim zavodom, katerih ustanoviteljica je, lahko vzame presežek denarja na računu. Takrat je veliko svetnikov, ne le opozicijskih, dvignilo glas v bran javnim zavodom in do spremembe odloka še ni prišlo. A stvari se očitno spreminjajo.

V torek je namreč pooblaščenca revizorka **Vida Žurga**, z Inštituta za javno finančno pravo, občinskim svetnikom predstavila potrebne ukrepe ter se dotaknila tematike presežkov prihodkov nad odhodki javnih zavodov Občine Izola. Povedala je zakaj je potrebno, da Občina razpolaga s presežki nad odhodki javnih zavodov. Kot pravi, finančni načrt javnega zavoda ne bi smel predvideti presežka prihodkov nad odhodki, a v praksi se pogosto zgodi, da direktorji javnih zavodov, za »težke čase«, prenapihnejo finančni načrt, zaradi česar Občina prefincira javne zavode. **»Iz svojih izkušenj po vsej Sloveniji vem, da imajo direktorji javnih zavodov navado »hrčkati«, zbirati sredstva za slabe čase«,** pravi Vida Žurga, kar pa ne samo, da ni potrebno, saj je financiranje javnih zavodov obveza občine, ki si ne more dovoliti, da bi imeli likvidnostne težave, temveč je tudi prepovedano. **»Če je javni zavod ustanovila Občina, je ta tudi lastnica javnega zavoda in s tem tudi njenih presežkov. Zato ni nič nenavadnega, da ustanovitelj upravlja s presežkom.«** Ob tem je pomembno, kako bi Občina upravljala s temi presežki prihodkov nad odhodki, kar pa določa ustanovni akt. Če v aktu ni izrecno zapisano, kje se lahko ta sredstva uporabljajo, se predvideva, da jih mora Občina porabiti namensko za potrebe zavoda, iz katerega je ta sredstva črpala. **»Ko boste v aktu zapisali, da o presežku odloča ustanovitelj in bo zavod imel, na primer, 10.000 evrov presežka, ta sredstva pa boste prerazporedili v občinski**

proračun, se bo moral iz proračuna porabiti za točno tisti namen, za katerega je bil pobran. Razen, če ne boste v aktu o ustanovitvi natančno zapisali namen. Če želite iz teh sredstev popraviti vodovod, boste to morali zapisati v akt o ustanovitvi«, je še povedala Vida Žurga. Ob tem je pomembno poudariti, da je govora o presežku prihodkov nad odhodki in ne o namenskih sredstvih, ki jih javni zavodi pridobijo od drugod, na primer iz Evropske unije ali države.

Javni zavod je last Občine

Dejstvo je, da je javni zavod del premoženja Občine in je zato smiselno, da s tem premoženjem Občina tudi upravlja, ne pa da bi javni zavod akumuliral sredstva. To je še najbolj očitno v primeru vrtcev, kjer se presežki upoštevajo pri izračunu ekonomske cene vrtca in torej presežka sploh ne bi moglo biti. Kljub temu pa je po podatkih revizije Vzgojno izobraževalni zavod vrtec Mavrica Izola 30. junija 2016 imel za 122.853 eur presežka prihodkov nad odhodki, vendar je treba upoštevati, da je presežek nastal v obdobju več let, težava pa so tudi terjatve. Tudi sicer imajo skupno javni zavodi v Izoli nekaj manj kot pol milijona presežkov prihodkov nad odhodki, za katere ni mogoče ugotoviti, kdaj oziroma v koliko časa so nastali. Vida Žurga pa pravi, da je to po svoje tudi nepomembno in je treba gledati za naprej, v primeru dobrega nadzora pa je dokazano,

da tudi javni zavodi prenehajo s prenapihovanjem finančnih načrtov. **»Ne vem, zakaj so to sploh počeli. Gre za filozofijo javnih zavodov, ki nase gledajo kot da bi šlo za zasebna podjetja. A naloga javnega zavoda ni zbiranje sredstev, temveč delovanje.«**

Svetniki so razpravljali tudi o tem, kdo bo odločal, kaj kateri javni zavod sploh potrebuje.

Nekateri so predlagali, da bi lahko svet zavoda in direktor predlagali namensko porabo sredstev, zadnjo besedo pa bi vendarle imeli občinski svetniki. Podobno je **Breda Pečan (SD)** predlagala, da bi se presežek prihodkov nad odhodki izolskih osnovnih šol prerazporedil tisti šoli, ki bi v danem trenutku potrebovala finančno pomoč, saj bi se na ta način izognili razprševanju sredstev.

Vse je v rokah politike

Odločitev o tem, kaj s presežki, je torej v rokah politike. Od občinskih svetnikov in župana bo torej odvisno kako bodo prerazporejali ta sredstva, ki, na primer, ne morejo biti namenjena reševanju likvidnostnih težav ustanovitelja, razen, če bo to izrecno zapisano v ustanovnih aktih.

AM

Avstrijska veleposlanica na obisku

Mag. Sigrid Berka, avstrijska veleposlanica je svoj mandat nastopila v preteklem letu in kmalu sklenila obiskati Izolo, saj je naše mesto zelo priljubljena turistična destinacija med Avstrijci.

Prijetna klima, neokrnjena narava ter pestro dogajanje privabijo številne avstrijske goste. Župan je v pogovoru povedal, da si želimo razvoja medicinskega turizma, s katerim bi goste privabili čez celo leto. V nadaljevanju je predstavil tudi projekt zapore obalne ceste med Kopro in Izolo, s katero bi mesto pridobilo več kot 3 km površine za športne aktivnosti. Ob tem je poudaril, da se vse aktivnosti odvijajo v skladu z vizijo razvoja mesta, ki je usmerjena predvsem v nova delovna mesta z višjo dodano vrednostjo, celoletne aktivnosti in razvoj, ki je prijazen do okolja in do prebivalcev. Glede na to, da sta sogovornika našla kar nekaj skupnih točk, na katerih bi lahko gradili sodelovanje verjamemo, da nas bo avstrijska veleposlanica, mag. Sigrid Berka še kdaj obiskala.

SZJ

Tiste, ki vedo kaj pomeni roka pomoči

Tisti, ki jih ne potrebujejo, jih komajda poznajo. Tisti, ki pa potrebujejo pomoč patronažne službe, vedo kako pomembno delo opravljajo te naše sokrajanke. Da, v izolskem Zdravstvenem domu jih je šest, od novega leta pa se jim je pridružil še moški. Pa njihovo delo niti slučajno ni lahko, ne psihično, še manj fizično. Uporabniki to že vedo.

Patronažne službe ne poznamo, če je ne potrebujemo. A veliko naših sokrajanov nas je v zadnjem času pobaralo, naj se vendarle zahvalimo patronažnim sestram, ki opravljajo težko, a hvalevredno delo.

A za začetek nas je zanimalo, kdo so sploh tisti, ki jih potrebujejo. »Takorekoč vsi, od nič do sto let starosti, bi lahko rekli, torej od novorojenčkov do najstarejših«, so povedale. Se je pa služba v letih veliko spremenila. Kot je povedala Mojca Kralj, je bila to najprej socialno-zdravstvena služba za preventivo in socialne zadeve, kasneje pa so se stvari spreminjale oziroma razvijale, a od vedno je tako, da je treba to službo opravljati s srcem in ne strogo s številkami. »Pomemben je predvsem človeški pristop«, je dodala. In res je, patronažne sestre dobesedno »pokukajo« v živlensko, intimno sfero svojih pacientov. »Posebej starejši so zelo previdni, ko prideš prvič na obisk in potrebujejo dlje časa, da se nate privadijo, a ko se privadijo, te težko zamenjajo«, pravijo.

Delo je naporno

Dnevno patronažne sestre opravijo več obiskov, od šest do osem ali tudi več, ljudje pa potrebujejo zdravstveno nego neodvisno od delovnega dne ali praznika. Poleg tega je delo tako fizično, kot tudi psihično naporno. »Posebnost službe je ta celoten pristop. Mi pridemo v družino in te težke situacije, ki jih doživljajo, vsrkamo vase. To je ena od posebnosti te službe, ki mislim, da jo vidimo samo me, saj vdremo v nek intimen prostor, ki je varovan, konec koncev tudi z ustavo. Zaradi tega se moramo veliko prilagajati.«

Morda bi pomislili, da so se morali pacienti toliko bolj privaditi tudi na Roka Grešovnika, prvega moškega, ki je začel delati na patronažni službi v Izoli, a Rok pravi, da ni tako. »Sprejeli so me zelo dobro, tako moški, kot tudi ženske. Sicer je pa res, da jih več poznam že od prej, saj sem bil reševalec.«

Patronažna služba ZD Izola
Klavdija Viler,
Mirjam Fičur,
Diana Koren,
Mojca Kralj,
Emina Cetina,
Suzana Sergaš in
Rok Grešovnik.

Vedno več je starejših

Mojca Kralj, ki ima tudi najstarejši staž v patronažni službi, je povedala, da je vedno več starejših. »Ko sem začela delati je bilo več dojenčkov izvajalo pa se je več preventiv, zraven pa je bila tudi babica. Kasneje pa se je začelo spreminjati in je bilo vedno več starejših. Nekoč so bili devetdesetletniki redki, danes pa je to povsem normalno. To pa potegne za sabo določene spremembe. Ta služba je zaradi tega postajala vedno bolj polivalentna in v to smer gremo naprej«, pravi Mojca Kralj. Spremembe, o katerih govori, pa so vezane na bolezni, s katerimi imajo opravka. Pravijo, da je na terenu opaziti vedno več kroničnih bolezni in demence, za katero pravijo, da je verjetno bolj pogosta, kot 30.000 primerov, kot bi naj jih bilo v Sloveniji. V veliki porasti pa so tudi rakasta obolenja, tudi med mladimi. »Tega nekoč skorajda ni bilo, danes pa se pogosto srečujemo z rakom, ki uničuje mlade družine. Ti mladi bolniki seveda hodijo na onkologijo in k zdravniku in tam se vsi zavedajo, kako težka situacija je, ampak mi pridemo v družino, v njihovo intimno sfero in to stisko občutimo na svoji koži. Res je zelo težko«, pravijo.

Kazni za patronažno?

Patronažne sestre so tudi omenile, da bi prosile za nekaj več razumevanja pri vsakodnevnih težavah, kot je na primer iskanje parkirnega prostora. Zgodi se namreč celo to, da dobijo globo za napačno parkiranje, kljub temu, da je jasno, da opravljajo delo na domu, marsikje v Izoli pa je ob določenih urah nemogoče dobiti parkirno mesto. In daljša hoja do pacientovega doma, s tremi torbami opreme, pač ni vedno mogoča. »Saj to se ne zgodi pogosto«, še pravijo. Res je, a vendarle se.

AM

Zjutraj pa najprej telovadim

Tisti, malo mlajši, jo poznamo kot živahno, vedno urejeno in nekam hitče upokojenko spoštljivih let, njeni vrstniki se je spomnijo kot vedno nasmejana in pogovorov željne delavke v gostinstvu in sodelavke v Mehanotehniki, obiskovalci svetilnika pa jo največkrat srečajo, ko pospravlja okrog hiše ali pa išče kosmatega belega mačka, ki se je spet odpravil nekam po svoje. Gospa Dernikovičeva ji rečemo mlajši, njeni jo poznajo kot Justo, tisti najmlajši pa ji rečejo teta z vozičkom.

Tudi v torek, ko sem jo ustavil sredi Velikega trga, se je, urejena kot vedno, s svojim »porivalčkom« odpravila nekam proti jugozahodu. Ko sem jo vprašal kakšen dan bo v sredo, se ni spomnila na dan žena, pa ji ne gre zameriti, ker je tudi leta raje skrila, čeprav je priznala, da je rojena 1928 in sva oba izračunala, da jih bo drugo leto imela osemdeset. Ali pa malo več.

- V San Simon grem, ker se mi je zaskočil četrti prst na levi roki in ga ne morem premakniti pa mi bodo tam dali eno injekcijo pa bo.

- Kaj ne poznate nobenega zdravnika?

- Sin je zdravnik, ampak mi pravi, da sem sama sebi najboljši zdravnik, posebej odkar redno telovadim vsak dan. Sicer sem začela že pred leti in sem hodila na skupne telovadbe na svetilnik in potem v Simonov zaliv, zdaj pa telovadim sama doma. Najprej na postelji, roke pod rit in noge v zrak in petdesetkrat kolesarim naprej, potem pa še petdesetkrat nazaj, nato na stran in potem dvignem hrbet, da se križ raztegne, nato pa ob postelji delam počepe. Nato stojim na eni pa na drugi nogi. Prva je dobra, druga pa mi nagaja pa jo parkrat udarim, češ: glej to drugo, kako dobro drži. Pa gre. V hiši ima 32 stopnic pa jih prehodim po sedemkrat na dan gor in dol, celo hišo počistim in zraven še veliko hodim, ker ne dovolim, da bi se mi telo preveč ulenilo.

- Dela na nogah ste vajeni.

- Seveda. V Izolo smo prišli leta 1955 in najprej sem delala v gostilni v parku Arrigoni, nato pri Ribiču, pa v gostilni na Svetilniku, pri Jermanu v drevoredu 1. maja, kjer je zdaj slaščičarna in tudi na avtobusni postaji in nato v Mehanotehniki. Tja me je spravil pokojni mož, ker je bil sit tega, da sem imela drugačen delovni čas od njega in potem sem štiri leta delala za tekočim trakom v Mehanotehniki. To je bila zame čista muka, sedenje na miru za tekočim trakom, ampak k sreči je trajalo samo štiri leta, potem sem se upokojila.

- Ste kdaj zares praznovali 8. marec?

- Ko sem bila na Mehanotehniki. Takrat nam je šef Jakomin dal eno uro prej prosto in smo šle ženske v kakšen lokal in smo se malo pozabavale. Moški pa so morali delati normalen šiht.

- Vam bodo domači jutri kaj prinesli?

- Prepričana sem, da se bo sin spomnil. Saj ima doma tri ženske, ki ga bodo spomnile na to in se bo avtomatsko spomnil tudi name. Pa tudi sicer me redno obiskuje, mi pomaga postoriti to in ono, me malo pohvali ker hodim in telovadim ter mi pove, da me imajo radi in to mi zadošča.

- Kakšen bo torej vaš jutrišnji dan žena?

- Nič posebnega. Morda se bomo dobile prijateljice, ki se že vrsto let dobimo ob vsakem rojstnem dnevu ali kakšni fešti in gremo skupaj na kavo, malo obrekujemo, malo pojamramo in se imamo fajn. Pijemo pa samo kavo in povem vam, da imajo najboljšo v Alle porte in pri Lukcu.

D.M.

Skupaj smo oživali Krajski park

Krajski park Strunjan bo drugo leto štel polnih deset let. Sicer je bil zaščiteno že pred tem, toda upravljalca, ki za park skrbi že skoraj desetletje in ga je uspel urediti do te mere, da je postal vzorčni park, je dobil šele leta 2008.

Takrat je Vlada RS sprejela sklep, s katerim je območje Krajinskega parka Strunjan zagotovila upravljavca, **Javni zavod Krajinski park Strunjan**, katerega vodenje je prevzel dotedanji sekretar na Ministrstvu za okolje in prostor, sicer Istran, **mag. Marko Starman**.

- Kako so ljudje na začetku sprejeli upravljalca parka in direktorja, ki je prišel iz politike?

- Na začetku so ljudje bili pozorni na to, kaj se bo zgodilo s prihodom upravljavca, oziroma kako bo to poseglo v njihove navade. Toda, moje osnovno izhodišče je bilo, da moramo najprej mi pokazati nekaj dobrega, če želimo dobiti podporo ljudi.

- So pa gotovo naravovarstveniki bili zadovoljni, češ, da je prišel nekdo, ki ima zveze na ministrstvih.

- Gotovo so bili zadovoljni, da pride nekdo, ki bo lahko vodil proaktivno politiko, vendar me na začetku še niso imeli za naravovarstvenika, ker sem predvsem pravnik, čeprav je res, da sem območje dobro poznal, da smo se sem hodili kopat, da sem se naučil plavati pri Belih skalah in tako naprej. Dokaj hitro se je ta odnos vzpostavil, saj smo kmalu dobili tri kar velike projekte, obnovo solinarskih hiš, opremo za središče, nasipe in dobili smo barko, ki je zasidrana tukaj v Izoli in je neke vrste zaščita, čeprav mi ne kaznujemo kršiteljev.

- Kaj pa krajani?

- Tipičen primer so bili privezi. Do takrat so bili privezi brezplačni in mi prva tri leta nismo storili ničesar, razen da smo popisali tiste, ki so tam že imeli plovila. Potem pa sta se zgodila tista dva projekta s katerima smo prenovili Rojo in mandrač in potem so ljudje sami želeli, da uredimo priveze, čeprav bo treba zanje nekaj plačati. To je bilo vsekakor bolje kot to, da tam nikoli nisi vedel, če te privez še čaka. Pa tudi sicer domačini niso problematični glede smeti, hrupa in podobnega, ampak to počnejo drugi in ljudem ustreza, če tiste druge, sankcionira nekdo drugi in ni treba posredovati njim.

Bomo tukaj imeli "piknik plac"

Zdaj smo že dosegli, da so krajani, tudi ob napovedani širitvi Krke, že uporabljali argumente omejitve krajinskega parka. **Dejstvo je, da je bil leta 1980 sprejet projekt, da bi bila Strunjanska dolina pozidana nekako tako kot Bernardin.**

Kasneje, pa je Stavbenik nameral tam graditi tri bloke, vendar smo takrat, tik pred zdajci, uspeli ustaviti ta projekt, tudi zahvaljujoč mojim zvezam na ministrstvu in razveljavili gradbeno dovoljenje. Zdaj je občina Piran zaščitila to območje vse do sprejetja občinskega prostorskega načrta.

- Krajinski park je zdaj postal znan in vedno bolj obiskan.

- To pa je gotovo lahko problem. To je lahko težava za ljudi, od parkiranja vseh plovil, do vsesplošne gneče, plovbe znotraj kopalnih voda in tako naprej. To pa bomo morali nekako urediti ali pa vsaj zagotoviti, da bodo ljudje od tega kaj imeli.

- Tako kot od fešte kakijev ...

- Od kakijev imajo tisti, ki jih imajo in teh je vedno več, vendar bi se dalo še kaj, od spominkov do marmelad, žganja in še česa. Zagotovo je zanimiva tudi duhovna pot, ki pelje tukaj, pa še kaj. Recimo **strunjanske jagode**, ki smo jih rešili iz pozabe. Že ko sem prišel, mi je sodelavka povedala za te jagode in našli smo neke fotografije iz 19. stoletja, nekateri pa se še celo spominjajo, da so z njimi lahko nekoč dobro služili. Pri enem od domačinov je ostalo nekaj sadik in prav zdaj smo dobili **prvih 50 sadik**, ki jih bomo posadili in dobili prvih 500, kar naj bi bil matični nasad. Z njimi ne bo nihče obogatel, ampak ob prazniku artičok bi lahko šle v prodajo ali kakšni izdelki iz njih. Skratka, priložnosti so in treba jih je zagrabiti.

- Kako pa je z varovanjem obale?

- Veseli smo, da smo vsaj območje pod križem precej uredili, glede ostalih predelov pa so se velika plovila vendarle malo bolj odmaknila od obale. Tisti, ki se s čolni celo življenje vozijo na Bele skale so bili na začetku jezni, vendar se je potem vse umirilo, ker so ostali koridorji, kjer lahko pridejo bliže obali. Za manjše barke sploh ni tak problem, večje pa je prav, da so vsaj na 150 metrov od obale. Seveda se srečujemo z ljudmi, ki pridejo z veliko barko do obale in prižgejo roštilj, ker so vedno tako počeli. Toda, počasi se tudi te stvari urejajo po naravni poti.

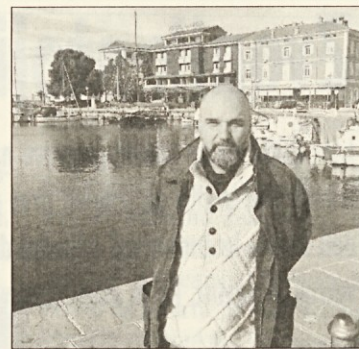
- Poti od podbelvederja do belih skal pa ne morete urediti.

- Tudi na Triglav ne greš delat piknika in v tem je ta čar. Če ne bi bilo te divje poti in težjega dostopa se niti ta obala ne bi ohranila na ta način in ne bi bila tako zanimiva. Res pa je, da odhod tja z otroki ni preprost in si moraš vzeti cel dan za pot in za kopanje. Cel dan pa je danes skoraj luksuz, posebej z otroki, ki bi najraje šli kar v bazen.

- Načrtujete urejanje tega vzhodnega roba krajinskega parka pod Belvederjem.

- Tam želimo predvsem obnoviti to kar je že tam, kjer je plaža na državni parceli in tega ne moremo kar spreminjati. Zato smo iskali rešitev, kako ploščad in predvsem pomol razširiti in podaljšati na istih temeljih, da bi morda lahko tam pristajale barke, ki bi vozile ljudi iz Izole na plažo pod Belveder. Na kopnem pa bi postavili informacijsko središče, ki bi ga sestavljala didaktična igrala in razmišljamo, da bi uredili prostor za piknike, kjer bi postavili osnovno infrastrukturo pod ključem in kdor bi delal piknik bi tam dobil vse kar potrebuje.

Čar tega podbelvederja je, da je

Od leta 2008 do 2017

Leta 1990 so se z odlokom občine Izole in Pirana udeležile prve zamisli o oblikovanju Krajinskega parka Strunjan. Leta 2004 je vlada Slovenije sprejela **uredbo o Krajinskem parku Strunjan**, s katero je območje zavarovala na državni ravni, **julija 2008 je vlada sprejela sklep, s katerim je območje KP Strunjan zagotovila upravljavca Javni zavod Krajinski park Strunjan**. Vršilec dolžnosti direktorja je takrat postal **mag. Marko Starman**, ki je od leta 2009 direktor parka, njegov drugi mandat pa se izteka prav te dni.

Ministrstvo je objavilo razpis s katerim iščejo direktorja parka za naslednja štiri leta. Čas za prijave je potekel 6. marca, po doslej znanih podatkih pa sta se, poleg sedanjega direktorja, na razpis prijavila še dva kandidata. Odločitev bo strokovna, izbirala pa bo politika.

še vedno tako zelen in to je treba izkoristiti. Problem parka je, da se kmetijstvo preveč opušča in to je v resnici naša možnost, tudi tako, da se tam morda uredi **kmečki turizem**. Recimo, v okolju Belvederja so že bili načrti, da bi postavili staro torkljo, ki bi lahko imela tudi dodatno ponudbo, ki bi jo prispevali ljudje iz okolice. Danes turisti pač iščejo zgodbe in na nas je, da jih znamo najti ali napisati.

- Kdo jih bo pisal v naslednjem mandatu?

- Ne vem, ker postopek imenovanja še ni zaključen. Če bom to jaz pa lahko napovem, da bomo kot upravljalci pomagali ljudem z investicijami v infrastrukturo. **Če uredimo pomol in možnost pristajanja bark pod Belvederjem, če uredimo dobro informacijsko središče, uredimo najemnajne čolnov in na ta način dosežemo, da ljudje nekaj imajo od tega krajinskega parka, potem je tudi nam lažje.** Zavod ni bil ustanovljen zato, da dela dobiček, ampak opravlja javno službo. Brez podpore ljudi pa tega ne zmoremo.

D.M.

Zvonik stoji in čaka obiskovalce

Leta 2007 so se začele priprave na obnovo zvonika svetega Mavra: Studio Odra in ZRMK – zavod za raziskavo Materialov so izdelali prva poročila z zahtevo po sanaciji. Do tedaj se je že večkrat zgodilo, da so deli ometa in tudi drugi odpadni deli poškodovali avtomobile, na srečo nikoli ljudi, ker je odpadalo v času vetrov in neviht, ko je manj ljudi v okolici, je v poročilo ob koncu obnove, zapisal župnik Janez Kobal.

Na vrhu izolskega otoka ob cerkvi sv. Mavra so v različnih obdobjih od 12. do 19. stoletja pozidali in predelali 39 metrov visok zvonik. Ta zvonik je sedaj vsekakor najvišja pa tudi najbolj razpoznavna točka starega Izolskega mesta. Le kako bi Izola izgledala brez zvonika. Zvonik je prepoznaven kot tipično beneški zvonik.

Omet odpada - Cade intonaco

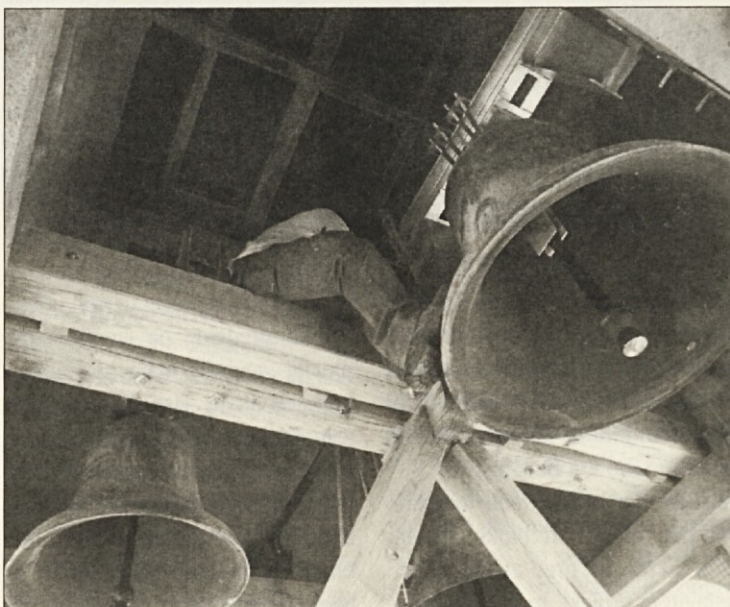
Zadnjih 30 let je zvonik nosil napis: Omet odpada - cade intonaco. Ob vsakem močnejšem vetru so kosi ometa poškodovali bližnje avtomobile in zadeva je postajala vse nevarnejša za ljudi. Na vseh štirih stenah so se začele kazati tudi pokončne razpoke. Ker so cene popravila bile tako visoke, si župnija, ki je lastnik zvonika, ni mogla pomagati in je bilo nepredstavljivo, da bi lahko zvonik popravili, dokler nismo na razpisu Ministrstva za Kulturo dobili odobrenih sredstev. Prav toliko kot ministrstvo so nam obljubili na občini.

Župnija je obljubila desetino teh sredstev in izdelavo dokumentacije. Ker se je pokazalo, da zvonik potrebuje tudi statično sanacijo in ne le olepšave zunanosti – potrebno ga je bilo injicirati in vgraditi v stene jeklene vezi – so tudi stroški popravila narasli.

Skoraj deset let

Celotna obnova z notranjostjo, v smislu, da bi zvonik postal razgledišče, je bila takrat ocenjena na 200 tisoč evrov. Najprej je treba urediti vsa soglasja na zavodu za varstvo naravne in kulturne dediščine in druge načrte. Potem smo začeli delati na zunanosti. Gradbeni dela na zvoniku smo začeli 1. 9. 2008.

Izvajalec na zgornjem delu zvonika je bil: **PRENOVA Joško Ozbič**, s.p., Sežana. Restavratorska dela je imel zdaj že pokojni **Drago Bac**, restavrator ki je bil tedaj največji specialist za restavriranje kamna.

Zvonovi so posebnost

Ker je bil dogovor na Občini, da bo zvonik uporaben kot razgledna točka in turistična zanimivost smo naslednje leto uredili tudi obešanje zvonov, ki jih je bilo potrebno nekoliko dvigniti nad dosegom rok obiskovalcev in poskrbeti za ustrezno varnost. Ustreznega certificiranega izvajalca smo dobili v Italiji, podjetje **Beltron**. Posebnost tega izvajalca je da ima indukcijske motorje, kar pomeni da ni verižnega pogona zvonov. Tudi če zvonjenje ni tako natančno usklajeno, kot pri drugih izvajalcih, posnema nekdanje ročno zvonjenje, manj rjavi in je bolj blago, kar se tiče tresljajev in prenosa le teh na konstrukcijo zvonika. Zvonovi so po dolgem molku spet zazvonili 10. 7. 2009.

Spodnji del brez ometa

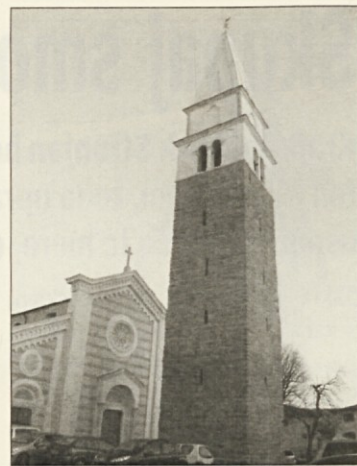
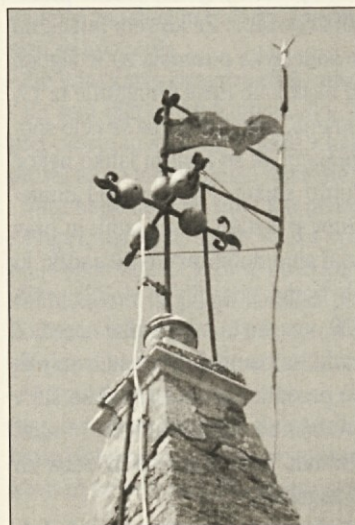
Z deli smo nadaljevali leta 2011. Takrat smo uredili statično sanacijo spodnjega dela. Z injiciranjem, vezavami utrjevanjem temeljev in takrat smo ponovno pognali uro na zvoniku. Takrat so zavod in arhitekti odločili da bo spodnji del zvonika fugiran in neometan znotraj in zunaj. Dela v spodnjem delu zvonika je opravil **Ivan Palač**, s. p. iz Izole. Restavratorske posege je imel restavrator zdaj že pokojni **Drago Bac**.

Skupaj 314.449 Eur

Z deli smo po obljubi gospoda župana, da bodo dobili sredstva, nadaljevali leta 2015. Potrebno je bilo urediti še stopnice, inštalacije, obnoviti strelovode, videonadzor, vrata in mreže na oknih skratka še vse podrobnosti, da bi lahko zvonik odprli kot razgledni stolp. Z deli smo zaključili jeseni 2016. Zvonik bomo s posebnim praznikom blagoslovili in predali ljudem v uporabo.

Župnijska blagajna pove, da je v zadnjih desetih letih za zvonik prispevala:

Občina Izola:	131.907,00 eur
Republika Slovenija:	98.928,14 eur
Župnija Izola:	83.614,14 eur
skupaj:	314.449,28 eur

Zahvale

Ob zaključku obnove na zvoniku v Izoli izražam hvaležnost in prosim za blagoslov nad vsemi, ki so se lotili tega pogumnega dela, ki so vodili dela in urejali dokumentacijo. Zavodu za varstvo naravne in kulturne dediščine, gradbenikom, restavratorjem in zvonarjem. Inštalaterjem in mnogim prostovoljcem, ki ste pomagali pri čiščenju, barvanju in raznih popravilih. *Tako totalno prenovo na zvoniku smo imeli po 120-tih letih.* Računamo da bo zvonik v ponos Izole in kot turistična zanimivost brez velikih stroškov služil naslednjih 120 let.

Vodeni obiski zvonika so mogoči ob predhodni najavi na telefon 031 318 814, sicer pa je skoraj vsak dan, med 11.00 in 13.00 uro, tam prostovoljka, ki skupine ali posameznike lahko pospremi na ogled zvonika in Izole.

Posebna zahvala gre Občini Izola, županji Bredi, županu Tomislavu in Igorju, ter vsem članom občinskih svetov v obdobju zadnjih 20 let. Skupaj s kulturnim ministrstvom smo uspeli tudi ta projekt pripeljati do konca. Čeprav je obnova zvonika trajala samo 10 let je to samo zadnji del zgledega sodelovanja med občino, državo in župnijo v Izoli. Skupaj smo namreč pristopili k obnovi cerkve Svete Marije Alietske, ki se je že rušila, skupaj smo uspeli obnoviti fasado in streho na cerkvi sv. Mavra, nekaj sodelovanja je bilo na cerkvi svetega Jakoba in na cerkvi Marije Loretske. Občina je uredila fasado in streho pri svetem Dominiku in svetem Janezu. Čeprav so potrebe v občini velike na vseh področjih, se občina trudi in vedno najde v proračunu tudi postavko za ohranjanje sakralne kulturne dediščine, župnija pa skrbi, da se vsak evro racionalno porabi.

Janez Kobal - župnik

Človekovo dostojanstvo je ali pa ga ni

Kaj dandanes sploh predstavlja izraz dostojanstvo in zakaj o tem govorimo danes. Preprosto zato, ker je človekovo dostojanstvo danes preprosto potisnjeno v ozadije, prekrivajo ga argumenti ekonomije, politike, skratka moči. Kako je lahko dostojanstven človek, ki mu zaprejo vodo, izklopijo elektriko ali ga deložirajo iz stanovanja. Težko.

Predsednica Ustavnega sodišča RS, dr. **Jadranka Sovdat**, je v pogovoru za revijo Pamfil povedala, da je **človekovo dostojanstvo izhodišče vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin**; je tisto, kar človeka opredeljuje, je njegovo bistvo. Človekove pravice gredo človeku zato, ker je človek, kar velja prav za vse pravice, od osebne svobode, varnosti do pravice živeti človeka dostojno življenje, tako da s svojim delom ustvarjaš sredstva zanj. Vsakomur je treba za življenje zagotoviti vse temeljne pogoje, ki jih človek potrebuje za dostojno življenje.

Sedanji Predsednik vlade in nekdanji svetovalec za ustavno pravo, **Miro Cerar** pa je leta 2013 za Dnevnik zapisal: »Že skorajda vse v družbi je nekako izkrivljeno, postavljeno na glavo, agonija pa se kar nadaljuje. »Velike živine« še kar nadaljujejo mnoge sporne prakse v podjetjih, bankah in javnih institucijah, pri čemer se njihovo **lažno dostojanstvo varuje z mižanjem na obe očesi** ter z denimo žaljivo previsokimi odpravninami in namestitvami na druge vodilne položaje. **To, iz česar smo se nemočno norčevali v nekdanjem realsocializmu, se nam v groteskni obliki ponavlja v sedanjem vulgarnem kapitalizmu, le da se je v prejšnjem sistemu vsaj za večino politikov, direktorjev in drugih približno vedelo, kje so meje pohlepa in objestnosti, v sedanjem sistemu pa teh meja očitno še nismo postavili oziroma uveljavili.**«

Z obema pravnima strokovnjakoma se, seveda, strinjamo. Žal pa v praksi živimo drugače.

O dostojanstvu prvič

Že nekaj dni nismo videli Cickota in to je bil majhen znak za alarm. Hkrati so v Izoli v enem večeru našli dva moška, ki sta umrla na ulici in skrb je bila še večja. Nobeden od njiju ni bil njegove rasti in zato lahko napišemo par besed o njegovem izgubljenem dostojanstvu. **Dostojanstvo je individualno in javno, družbeno.** Svoje lastno je zapravljal že zdavnaj s svojim načinom življenja, toda vseeno je tukaj. Je živ in ima svoje potrebe kot vsako človeško bitje. Javno dostojanstvo, ki ga urejajo zakoni, pa je dokončno izgubil pred četrto stoletja, ko so ga

Foto Adrijana Mandalenič (fotografija je simbolična)

najprej **izbrisali iz registra stalnega prebivalstva**, nato so mu, pred dvema letoma, po naročilu občine Izola, enostavno zabili vrata stanovanja in ga **postavili na cesto**. Od takrat naprej je brezdomec, ki živi od socialne podpore, odškodnino, ki mu je pripadla kot izbrisanemu pa so mu pobrali vsi po vrsti, občina kot uporabnik za stanovanje v katerem je živel »na črno«, rtv za naročnino, čeprav je bil brez elektrike pa še kdo. Letošnjo hladno zimo je zaman čakal na posteljo v obljubljenem kontejnerju za izol-ske brezdomce in, kot vse kaže, vendarle preživel.

O dostojanstvu drugič

Pogovarjal sem se z očetom, Istrijanom, rojenem nekje na meji med Slovenijo in Hrvaško, katerega sin je **končal med izbrisanimi, čeprav se je rodil v Kopru, živel v Izoli**, tukaj obiskoval osnovno šolo, v kopru srednjo poklicno in se zaposlil na slovenski Splošni plovbi. Ko se je Slovenija osamosvajala je bil na ladji in o tem, da ni slovenski državljani ni imel pojma. Ko se je izkrcal ga je čakal poziv naj vrne vse dokumente, ker tega ni želel storiti jih je moral po posredovanju policije in potem je bil naslednjih **12 let brez njih**, Izbrisan, brez dela in z vsem kar pride zraven. Nihče ni vedel, da ni slovenski državljani, niti mlajši brat, ki je postal slovenski državljani ne da bi za to kaj storil. Eden od njiju je bil pač rojen v pravem, drugi pa v napačnem letu in zato se mu je to pripetilo. In je trajalo 12 let. Država mu je zdaj za 12 let nezmožnosti dela in življenja, saj ni mogel prejemati niti socialne pomoči niti nadomestila za nezaposlenost, izplačala **6.000 Eurov oziroma, 500 Eurov na leto**. Ali v tem primeru lahko govorimo o človekovem dostojanstvu?

Reorganizacija Centrov

Morda bo k uveljavljanju razmišljanj obeh uglednih pravnikov (Sovdat in Cerar) kaj pomagala načrtovana **reorganizacija Centrov za socialno delo**, ki so, tudi zaradi zahtev ministrstva, vse manj delovali na terenu in bili vedno bolj vezani na pisarne in množico birokratskih postopkov. Po novem naj bi bili zaposleni na enotah Centrov razbremenjeni administracije in upravnih postopkov, zaradi več teenskega dela pa bodo bolj vpeti v lokalno okolje. Zaradi prilagojenega delovnega časa (tudi popoldne) bodo enote CSD za uporabnike časovno dostopnejše.

Bo potem z zagotavljanjem dostojanstva vseh ljudi manj težav? **D.M.**

POPRAVEK

Stavbenik ni imel tako lepega konca

V delu prispevka ob 70 letnici Stavbenika, ki se nanaša na poplačilo delavcev, ki so bili zaposleni do stečaja, je prišlo do odstopanja navedb od dejanskega stanja, zato objavljamo pojasnila, ki smo jih prejeli od sindikalne organizacije v zvezi s poplačilom nekaterih delavcev Stavbenika.

V članku ob 70 letnici Stavbenika je napačno navedeno, da je po oklicu stečaja direktor dal zagotovila, da se bodo sredstva iz stečajne mase pravično uporabila, saj je potrebno opozoriti, da **z oklicem stečaja direktor izgubi vse pristojnosti odgovorne osebe**, ki se v celoti prenesejo na stečajnega upravitelja.

Prav tako je treba opozoriti, da je pred oklicem stečaja podjetja bil s strani vodstva podjetja (**Mojce TRIVIČ HILJ**) izveden **zelo grd in nesramen maneuver**, da so klicali delavce, ki so lahko šli na Zavod za zaposlovanje s pravico do nadomestila za čas brezposelnosti do izpolnitve pogojev za starostno upokojeitev, da so izkoristili njihovo stisko, da so jih dali na zavod s tem, da so uveljavili svojo močnejšo vlogo v delovnem razmerju in so jim **dali v podpis sporazum o manjši odpravnini in to kljub temu, da se delavec odpravnini ne more odpovedati**.

Prav tako bi poudaril, da je bila glede prodaje objekta **»Oktobrska IV. faza«** v Izoli uspešna šele **5. dražba in da je cena padla za izhodiščne 3,231 milj. na 1,75 milj. eura** in z veliko mero lobiranja, prepričevanja je bila prodana dne 14. 7. 2016 za **3, 2 milj. eura**. Ob tem je pomemben podatek, da je, po besedah direktorja, Stavbenik v ta objekt vložil že pred oklicem stečaja **5,7milj. eura in od prodaje pričakoval vsaj 15 milj. eura**.

Pomembno je tudi izpostaviti, da ima **DUTB 2,029 milj. eura ločitvenih pravic** in da če zraven poda še svoj mošnjiček stečajni upravitelj, potem bodo delavci zopet **»izviseli«**.

S stečajem podjetja, točno 5 mesecev po stečaju Primorja, je **izgubilo zaposlitev 102 delavca** in iz končnega seznama je razvidno, da je stečajni upravitelj 355 upnikom priznal vsega skupaj **40.337.100,84 Eur** terjatev, prerekal pa je terjatvam v vrednosti **10.338.128,38 Eur**. Med temi je prednostnim upnikom priznal za **1.263 milj. eura prednostnih terjatev** in ker gre v veliki večini za delavce z dolgoletnim stažem v podjetju in mednje sodijo tudi odpravnine, se prednostne terjatve gibljejo **od 1 tisočaka pa vse do dobrih 50 tisočakov**.

Damjan Volf, generalni sekretar Konfederacije sindikatov 90 Slovenije

Arrigonijevci s polno bero medalj

ROKOMET

Začetek lige za obstanek

Krka : Istrabenz plini Izola
33:25 (18:9)

IP Izola: Gregorič, Logar, Puhač, Jurič 7, Stopar 2, Beganovič 3, Čolič 3, Žgavec 2, Vukovič, Poberaj 4, Radojevič 2, König, Madžarevič. Trener: Peter Pucelj.

Izolski rokometiši se z zadnjim porazom s 25:33 proti Krki z neslavnim rekordom poslavljajo rednega dela prvenstva. V 22-tih tekmovalnih krogih jim namreč ni uspelo osvojiti niti ene same točke, saj so vse tekme izgubili. Takšnega razpleta na začetku prvenstva zagotovo ni nihče pričakoval, še najmanj pa v izolskem rokometnem društvu, ki zdaj stavi na obetajoče mlade igralce. Poraz izolskih rokometišev proti Novomeščanom je bil pričakovani. Po uvodnih 2:2 so domačini z delnim izidom 8:1 v desetih minutah pridobili odločilno prednost. Razliko so do konca polčasa zanesljivo povečevali in na odmor odšli z devetimi zadetki naskoka. V nadaljevanju je njihova prednost sprva narasla, a je zatem prišlo do nepričakovanega zasuka. Izolani so se namreč prebudili in s serijo šestih zaporednih golov prepolovili prednost Krke. Zanimivo je, da so se med strelce vpisali različni igralci: Beganovič (2x), Jurič, Radojevič, König in Poberaj. Pri 21:16 tako prednost domačih ni bila neulovljiva. Vendar je kljub obetajočemu nastopu Izole v zadnji četrtini prišla do izraza izkušnost in kakovost favoriziranih domačinov, ki so se s to zmago po rednem delu prvenstva utrdili na četrtem mestu.

Izolane tako čaka od 11. marca do 3. junija še štirinajst krogov v končnici za obstanek, vendar vanjo vstopajo brez točk.

Prvo ligo bodo zapustile štiri ekipe. V soboto je na sporedu gostovanje pri Mariboru.

ODBOJKA

Tesen poraz odbojkaric

Naše odbojkarice so v soboto doma tesno z 2:3 izgubile z ekipo škofjeloškega Partizana. Že prvi niz je pokazal na izenačenost obeh ekip, kar se je najbolj odrazilo v zaključku, ki so ga dobile gostje s 26:24. Izolanke so zatem nastopile odločno in drugega zmagale s 25:17. Tretjega so dobile s še boljšo razliko - 25:15. V končnici četrtega jim je zmanjkalo moči, da bi dohitele tekmičice, ki so tako s 25:22 prišle do izenačenja v nizih. V odločilnem petem so si Škofjeločanke nabrale solidno prednost in z zmago s 15:10 prišle do končne zmage. Galeb grup Robotina je zdaj šesta, v soboto pa odhaja na gostovanje v Kranj.

Namizni tenis

USPEŠNI IZ DRŽAVNEGA PRVENSTVA ABSOLUTNE KATEGORIJE

Naši igralci namiznega tenisa nas razvajajo iz tedna v teden. Tokrat v glavni vlogi naši člani in članice. V Puconcih se je zadnji vikend odvijalo državno prvenstvo za člane in članice, kjer so igralci NTK Arrigonija osvojili kar štiri medalje.

Najbolje se je odrezala dvojica **Urška Čokelj - Katrina Sterchi**, ki sta osvojili srebrno medaljo. Premoč so priznale le dvojici sestavljeni iz slovenskih reprezentantk **Mance Fajmut in Alex Galič**. V tej kategoriji je osvojila bronasto medaljo tudi **Lea Paulin** in sicer s soigralko iz Logatca **Katjo Gutnik**.

Naši igralci so blesteli tudi v mešanih dvojicah, kjer sta brat in sestra, **Erik in Lea Paulin** združila moči in osvojila tretje mesto skupaj z drugim parom, ki pa je bil sestavljen z našo **Katrinno Sterchi in Tilnom Novakom** iz NTK Krka.

Medalje nismo osvojili v posamični kategoriji vendar je potrebno omeniti odlično 5-8 mesto **Erika Paulina** pri članih in prav tako 5-8 mesto **Lee Paulin** pri članicah.

JUDO

V 1.krogu lige Judo zveze Furlanije - Julijske krajine v Sacilu je **Sara Rožac** osvojila 1. mesto v kategoriji mlajših deklic. Kot edina tujka je nastopila na tekmovanju, ki šteje za pokal regije.

BALINANJE

Balinarski klub Korte v sodelovanju z občino Izola, prireja in vabi na ogled mednarodnega prijateljskega turnirja mladih v balinanju.

Tekmovanje bo potekalo v balinarski dvorani na Markovcu v Kopru, v nedeljo 12.3.2017 od 10 do 14 ure.

Vabljeni

STRELSTVO

Sodniški krst v Izoli

Peti turnir 2. Državne lige Zahod je tokrat za standard zračno puško potekal v Famljah dne 5.3.2017 v organizaciji SD Vremščica, kjer so Izolani dosegli ekipno 6. mesto; posamično pa: **Lara Frank** 4., **Katja Reja** 12. in **Enej Šuštar** 20. mesto. Za zračno pištolo pa je tekmovanje potekalo v organizaciji SK Izola, kjer so prvo sojenje na tekmi izvajali novopečeni sodniki **Bojan Šuštar, Patricija Memon in Dolores Šuštar** (četrti nova sodnica **Katja Reja** je bila seveda v Famljah). Izolski del turnirja je bil uspešno izveden zahvaljujoč mentorstvu in budnemu očesu državnega sodnika **Aljoše Franka** ter ostalih izkušenih članov, izolska ekipa s pištolo pa je tudi tokrat zasedla drugo mesto (**Andrej Jakomin** 1., **Ivan Božič** 7. in **Leon Tomažin** 8. mesto).

dš

TAROK

V ponedeljek 6. marca je bil v hotelu Delfin Izola odigran turnir v taroku v počastitev dneva žena. Pokrovitelj turnirja je bilo Društvo upokojencev Jagodje Dobrava, kot že vrsto let pred tem. Odigrana so bila tri kola po 15 iger po pravilih TZ Slovenije. Maksimalni iztržek 9 točk z razliko +510 je pripadal Ivici Grdiču. Sledijo pa kar trije igralci s po 7 točkami. Za uvrstitev je odločala razlika. Največjo razliko je zbral Igor Meze +727, sledita Boris Debeljak z razliko +573 in Marija Bolje z razliko +56. Na petem mestu je pristal Anton Sevcnikar s 6 točkami in razliko +259. Razglasitev rezultatov in podelitev nagrad je bila opravljena v piceriji hotela Delfin.

Najuspešnejši so dobili tarok karte, tarokašice pa še rdeče nageljne. Oboje je prispevalo DU Jagodje Dobrava, ki je krilo tudi del stroškov družabnega srečanja, ki je sledilo razglasitvi rezultatov. V mesecu marcu bodo tarokaši odigrali še tri turnirje, prvi bo v ponedeljek 13.3. s pričetkom ob 16.00 uri v kavarni hotela Delfin Izola.

db

Mesto	Ekipa	PRZ	Točke
1.	RK MARIBOR BRANIK	(627:586)	26
2.	MRD DOBOVA	(559:549)	23
3.	RK JERUZALEM ORMOŽ	(606:598)	23
4.	RK TRIMO TREBNJE	(581:566)	23
5.	RK DOL TKI HRASTNIK	(555:623)	15
6.	RK SLOVENJ GRADEC 2011	(570:601)	15
7.	RK DRAVA PTUJ	(558:677)	8
8.	RD ISTRABENZ PLINI IZOLA	(444:632)	0

Po tridesetih letih še vedno skupaj

Na prihajajočem svetovnem veteranskem prvenstvu v veslanju na Bledu bo nastopil tudi izolski osmerek, ki takorkeoč v enaki postavi nastopa že tri desetletja. Očitno jim v tem času ni manjkalo apetitov, saj zavoljo dobrega rezultata trenirajo kar štirikrat na teden, te dni pa preživljajo na pripravah na Pagu.

Septembra letos bo na Bledu Svetovno veteransko prvenstvo v veslanju, na katerem pričakujejo več kot 2.200 veslačev iz vsega sveta. Veteranska veslaška scena je v tujini še kako razvita, manj pa pri nas, kljub temu, da je Slovenija od vedno veljala za deželo veslačev.

Izola bo kljub temu prispevala svoj delež, saj bo, med drugim, na prvenstvu nastopil tudi osmerek, ki je leta 1989 osvojil državno prvenstvo. V ekipi, ki bo nastopila na Bledu so namreč krmarka **Nataša Janževič**, trener **Vlado Krulčič** in njegov pomočnik **Matej Krulčič** ter veslači **Gorazd Jamnik**, **Matjaž Pavlin**, **Boštjan Pavlin**, **Tomaž Hvala**, **Vladimir Apollonio**, **Tone Pleša**, **Andrej Zonta**, **Gregor Nemec**, **Igor Krulčič** ter **Erik Tul**. Ob tej priložnosti smo se pogovarjali z nekdanjim svetovnim mladinskim prvakom in olimpijcem iz Atlante, Erikom Tulom.

- Zbrali smo se pred desetimi leti za eno regato. Razen mene so vsi ostali zaključili veslaško kariero še kot najstniki. No, za to priložnost smo si isposodili osmerek iz Kopra, a že med regato smo se odločili, da si bomo enega vendarle privoščili. Čez dva meseca smo ga kupili, naš nekdanji trener Vlado Krulčič ga je šel iskat v London in od takrat se še nismo ustavili. Zato, da obeležimo deseto obletnico veteranskega delovanja pa smo se določili, da gremo letos na svetovno prvenstvo, ki bo na Bledu.

- **Ste v teh letih veliko hodili na tekmovanja?**

- Ja, kar veliko. Hodimo pretežno samo na regate, kjer tekmujejo izključno osmerci, saj v drugih čolnih ne veslamo.

- **Osmerek v Izoli ni tako pogost pojav, kajne?**

- Ja in zanimivo je, da smo takorkeoč ista ekipa kot nekoč. Ti fantje so bili leta 1989 državni prvaki, ko jaz še nisem veslal z njimi, saj sem nekoliko mlajši. In to, da gre po osemindvajsetih letih

takorkeoč ista ekipa na svetovno prvenstvo, z istim trenerjem, Vladom Krulčičem, ki sicer ni več aktiven kot trener... Mislim, da takšnih ni veliko na svetu.

- **Lahko bi rekli, da gre za posebno generacijo, ki je uživala v veslanju, a tudi v druženju.**

- Ja, v Izoli so bili uspešni osmerci pred in po našem, ampak nikoar ni več videti v klubu. Očitno je bilo med nami nekaj posebnega, neka posebna vez in veliko je pri tem vsekakor prispeval prav Vlado.

- **Vcepil vam je v glavo določene vrednote.**

- Ja, bili so drugačni časi. V klub si hodil zaradi družbe, nisi si vse povedal preko facebooka ali sms sporočili in večino časa si preživel skupaj, v živo. In po toliko letih očitno nekaj ostane.

- **Zdaj imate vsak svojo družino, službo in življenje. Ob tem pa tudi vsak konec tedna na morju.**

- Ja, po tridesetih letih še vedno skoraj vsak konec tedna veslamo. Ampak naj povem, da ni težko priti na trening. Težko je predvsem organizirati dneve za treniranje, kako uskladiti družinsko življenje in treninge. Ni lahko priti na trening ob osmih zvečer, po celem dnevu, ko skačeš naokoli. Vsi končajo dan in ti imaš še trening. Sploh zdaj, ko imamo to štirikrat na teden in moram priznati, da je kar naporno.

- **Štirikrat na teden je že zelo resno treniranje in pri osmercu je nujno, da ste vsi prisotni, kajne?**

- Res je. Zato nas je v resnici deset, saj imamo dva jolly-ja, ki pomagata, če kdo manjka in brez njih ne bi šlo. Ampak še vedno ni lahko zbrati tako velike ekipe.

- **Kakšen cilj imate na svetovnem prvenstvu?**

- Če bi rekel, da si želimo samo sodelovati, bi se zlagal, ker si želimo uvrstitve med prve tri, sicer ne bi toliko trenirali. Naš pristop je skoraj profesionalen, imamo treninge, testiranja, priprave. Ravno zdaj gremo namreč na Pag na prve zimske priprave, ki so že skoraj spomladanske. Potrebujemo kilometrino in lahko bi si en teden vzeli tudi doma, v Izoli, ampak tukaj imamo vsi neke obveznosti, zato smo se odločili, da gremo raje nekam stran na prave priprave. Že prvega aprila pa imamo regato v Budimpešti, kjer smo lani zmagali. Letos je tam prijavljenih 75 osmercev iz cele Evrope, kar je ogromno. Nato v začetku junija sledi Zagreb in septembra seveda Bled.

- **Pa je veliko regat za veterane?**

- Jih je kar veliko, ja, ampak predvsem na Hrvaškem, kjer je veteranska scena izjemno razvita.

- **Zanimivo je videti veterane, ki veslate. Vedno si jih predstavljamo predvsem v ekipnih športih.**

- Tudi v naših klubih nekoliko čudno gledajo na veterane. No, nam je klub omogočil, da redno uporabljamo telovadnico in opremo, a drugod jih raje ne vidijo. Res je, da imamo mi svojo barko, ki smo jo dali klubu v uporabo, saj osmercev ni veliko.

Lahko bi rekel, da je to naša dediščina za naslednje rodove veslačev (smeh).

- **V pogvoru je Igor Božeglav, ki je lani nastopil na svetovnem veteranskem prvenstvu, povedal, da so v tujini veterani hrbtenica klubov, medtem ko pri nas, kot praviš sam, se jim skoraj izogibajo.**

- Stari veslači imamo izkušnje, službo, poznanstva in seveda lahko veliko pomaga, kar je v tujini zelo razvito. Na Bledu napovedujejo 2200 veslačev, kar je več, kot jih je na normalnem svetovnem. Na Hrvaškem, kot pravim, je ta scena izjemno lepo razvita in tja stalno hodi mo na regate ali pa v Budimpešto.

- **Pred časom je Vasilij Žbogar omenil, da se pripravljata za nastop na svetovnem veteranskem prvenstvu v dvojcu. Je to še v igri?**

- Vasko me je "zafrknil", ker se je odločil, da bo treniral še eno leto (smeh). Očitno je svoje veteranske želje prestavil vsaj do naslednje sezone, sicer pa je on veliko treniral veslanje in je na argometru enako dober kot jaz in bi bil odličen veslač. Vem pa, da je še pred pol leta sovražil jadrnanje, zdaj pa ga vidim tako veselega in zadovoljnega na regati... Občutek seveda poznam in ga povsem razumem.

- **Lahko pa ga opomnimo, da ne sme pozabiti na določene obveznosti do prijateljev, Izolanov in medšportnega sodelovanja. Pa bi dovolil, da bi jadralec premagal veslače na njihovem terenu?**

- Seveda, pod pogojem, da nisem jaz tisti veslač. Če sva v istem čolnu je to povsem dorbodošlo (smeh). Sicer pa sva lani kar veliko skupaj veslala in zavedam se, da bi se lahko kar visoko uvrstila na veteranskem prvenstvu. Morda pa drugič.

AM

Veslači izolskega veteranskega osmerca bi se radi zahvalili pokroviteljem **Primorski skladi**, **Tehnični pregledi Izola**, **Skat d.o.o.** in **Adriatic slovenica**, ki so jim s svojo pomočjo omogočili, da po tridesetih letih še vedno lahko tekmujejo.

Kaj, za vruga, gradi tam notri?

Tako je svoje reagiranje na dogajanje v naši občini naslovil naš sokrajan, ameriško slovenski pisatelj Rick Harsch. Priznati mu je treba, da ni oportunist. Istočasno z izdajanjem knjige o ulicah starega mesta, ki bi jo Občina in njene ustanove lahko kupile kot protokolarno darilo, napiše takšno pismo in vztraja pri njegovi objavi. Tudi prav.

Maestro Združenih držav Amerike, Tom Waits, je napisal pesem o srhljivem, skrivnostnem sosedu iz naše mladosti, imenovano "What's he building in there" (Kaj za vruga gradi tam notri), in enkrat, ko sem to pesem povezal z našim županom in občinsko stavbo, si jo prepevam v glavi vsakič, ko pogledam proti tej zapečateni vili, ki stoji kot nekakšna mrtva cona na pročelju našega, sicer lepega, živahnega sredozemskega mesta.

Res, ko opazujem to stavbo, ki ima skoraj vedno spuščene žaluzije in razmišljam o zadnjih sedmih letih življenja pod njegovo oblastjo, dobim občutek, da je osrednji del mestnega živčnega sistema postal nekakšen nečloveški laboratorij, popolnoma odtujen od ljudi, ki bi jim morala Občina, z županom na čelu, služiti. Gre za moj vtis, ki pa sloni na nekaterih neprijetnih dejstvih. Spomnimo se, na primer, relativno sodobnega in z evropskimi sredstvi podprtega olepševalnega projekta, ki je bil izpeljan tako, da deluje, kot da ga je vodila lobotomizirana opica z dvema levima rokama. Za kakšno vsoto je že šlo? Milijon evrov? In kaj smo od tega dobili? Geometrične klopce ob morju, na katerih ne moreš sedeti brez obiska pri kiropraktiku, pa skrajno nesmiselno zamisel o gradnji z ovirami posejanega pločnika skozi Svetilnik, ki ga je bilo treba kasneje popraviti in dodelati v nekoliko manj nevarnega zato, da bi se morda izognili potencialnim tožbam in... no, ja, ničesar, kar bi po mojem mnenju izboljšalo življenje domačinov. Nič, kar bi zagotovilo nove službe, nič trajnostnega in humanega, ničesar, kar bi izpolnilo številne obljube iz predvolilnega časa, kot je, med drugim, podpora ustanovitvi multi-kulturnega središča.

Brez občutka za ljudi

Drugo dejstvo pa je, da župana redko opazimo v mestu, ki mu vlada. Ne živi tukaj, a to samo po sebi še ni tako hudo in po pravici povedano, bi mi verjetno očitali, da ne vem, kaj sploh hočem, če bi zdaj zapisal, da si želim, da bi.

Težava je v tem, da tukaj niti ne obstaja. Nikoli ga še nisem opazil, da bi v mestu nakupoval. Res je, tukaj ima barko, sicer pa je, ob občasnih sprehodih po mestu, videti kot riba na suhem.

Upam, da ne zvenim preveč uglašeno, ker sem zares jezen. Moji otroci živijo v Izoli, tukaj so se rodili in so v mesto zaljubljeni in sam si želim, da bi mesto uspevalo. Eden od primerov uspevanja je bil tudi Muzej Parenzana, za katerega pa vemo, kako se je končalo. Tudi ta primer je lahko iztočnica za razpravo o tem, kako to mesto ne uspeva. Ne uspeva na gospodarskem in organskem nivoju. Župan s svojo ekipo je brez občutka za mesto in njegove ljudi in se niti ne trudijo, da bi jih spoznali. Župan se je zelo na hitro odtujil od nekaterih pomembnih ustvarjalcev v občini. Raje jih je utišal, kot da bi se od njih kaj naučil, ter namesto tega na občino slavnostno pripeljal svojo ekipo iz Tomosa in odprl svoj laboratorij. Kaj za vruga, torej, gradi tam notri?

Podpora

Na volitvah ob njegovem prvem mandatu sem ga tudi podprl, saj je deloval kot prijazen, prijeten možakar. Ob pogovoru mi je obljubil, da bo prebarval prehod za pešce pred mojim blokom in to je tudi naredil. A kmalu, na žalost, je začel izvajati drugačne projekte. V drugem letu njegovega županovanja sem napisal dolg, kritičen esej, ki je bil objavljen v Mandraču. Kot pravi človek, me je povabil v njegovo pisarno, da se pogovoriva o tem, kar sem napisal. Priznal je napako, ki je bila vezana na parkirnine. Ostale argumente, ki sem se jih dotaknil v zapisu, pa je branil.

Takrat mi je zaupal načrt - zapri-seči sem moral, da o tem ne bom govoril in zaobljubo sem držal še dolgo po poteku njenega roka uporabe - kako bo v Izolo pripeljal na stotine delovnih mest. Šlo naj bi za nekakšno zdravilišče, nekaj povsem otipljivega, in projekt je predstavil kot nekaj zelo uresničljivega. Po petih letih mislim, da lahko vsem povem majhno skrivnost: obljube ni uresničil. To seveda ne naredi iz njega lažnjivca, zato pa sem jaz izpadel bedak, saj sem ga naslednji dve leti branil pred ljudmi, ki so očitno imeli več izkušenj ali soli v glavi kot jaz.

Od Mandrača do Bobniča

Do župana sem se odpravil z različnimi knjižnimi projekti, za katere sem upal, da jih bo podprl, vendar nikoli ni imel posluha za moje predloge. Nikoli ne bom pozabil, kako me je prekinil sredi stavka zato, da mi pove, da so knjige mrtve in da jih ljudje več ne berejo. Ko bi le Freud bil še živ in bi ga opozoril na PERILS OF PROJECTIONS. Takrat mi je menda tudi zaupal, da je nezadovoljen z Mandračem, zato je Občina začela izdajati svoj časopis, da občani ne bi bili obsojeni samo na Mandrač. V mislih je imel tisti precenjeni papir, precej neprimeren za zavijanje solate, imenovan Bobnič, katerega najnovejšo številko imam zdaj pred seboj. V njem najdemo vsaj osem njegovih barvnih fotografij - najljubša mi je tista na šestini strani naslovnice, ki se ponovi čez celo stran na tretji strani. Prelistajte Bobnič in večkrat boste naleteli na župana v eni sami številki dvo-mesečnika kot, če bi živeli ob njegovem delovnem mestu, kot jaz.

Ideje, ne strah

Še o nečem moram pisati, ko govorim o Županu in občinski oblasti. O strahu pred njim in pred njo. Strah izvira iz finančnega stresa vsakodnevne življenja, kar je groteskno. Župan bi moral biti nekdo, ki ga lahko vsak dan srečamo, nekdo, ki posluša mnenje arhitektov, zgo-dovinarjev, pijancev, natakarev, točajeve, prodajalcev v trafikah, trgovcev, zaposlenih na Zavodu za zaposlovanje, novinarjev, fotografov, učiteljev, otrok, upokojencev, skratka - Izolanov.

Veliko dela nas nameč čaka. Mesto moramo izboljšati. Potrebujemo boljše zamisli. Piazza Garibaldi oziroma Veliki trg moramo rešiti statusa navadnega parkirišča. Tovarno Argo moramo izkoristiti in mladim, ki so nekaj želeli ustvariti v tej zapuščenih tovarni moramo nuditi priložnost, da so še naprej ustvarjalni. Vilo ob policijski postaji moramo zapolniti z življenjem, v njej odpreti muzej ali pa stanovanja za najrevnejše, karkoli, le da ne ostane navadna hiša duhov v lasti Univerze, ki počasi propada. Moramo oživiti mednarodni kiparski projekt na valobranu. Rabimo plavajočo osmico in restavracijo. Potrebujemo programe za starejše in službe za mlade - no, to je že kar samoumevno. Rabimo multi-kulturno središče v jedru mesta, skupino za ženske, bralno skupino, oživitve Izole. Denar, ki smo ga porabili za Bobnič bi raje uporabili, da bi odprli nekaj delovnih mest. Potrebujemo nove obraze in nov obraz. Moramo se nehati spraševati, kaj za vruga tam notri gradi Župan, ker nam to ne bo nič pomagalo. Rabimo novega župana.

Rick Harsch

Obletnica se bliža, rešitve še ni

Potem ko so predstavniki italijanske narodnosti na seji komisije za toponomastiko predlagali, da se park na Velikem trgu, ki naj bi nosil ime slikarja Borisa Benčiča, raje poimenuje po ribičih, ki so se tam nekoč zbirali, je zdaj pred vrati zaplet.

Predlagatelji poimenovanja parka na Velikem trgu po premnulem izolskem slikarju Borisu Benčiču, ki je tudi živel v neposredni bližini parka ugotavljajo, da se obletnice njegovega rojstva in smrti približujejo, njihova pobuda pa je, zaradi dveh razpravljalcev v komisiji za toponomastiko, obvisela v zraku.

To pomlad namreč mineva 60 let od rojstva Borisa Benčiča in 15 let od njegove prezgodnje smrti. Predlagatelji, med katerimi so tudi številni primorski likovniki in ustvarjalci, so pripravili tudi vse za ustanovitev konzorcija, ki bi pripravil vse potrebno za obeležitev teh obletnic in postavitev primerne pomnika v omenjeni park. Toda, zapletlo se je že pri sklepčnosti komisije za toponomastiko, ki se ni uspela zbrati niti v letu dni, župan pa je zavrnil odločanje o tem predlogu na seji občinskega sveta. Ko se je komisija končno sestala pa se je zgodilo, da zaradi omenjenih pomislekov predstavnikov narodnosti, predlog ni dobil ustrezne podpore in tako niti ni prišel do Občinskega sveta, ki pa mu je bil, vsaj po izjavah predstavnikov strank in list, načelno naklonjen.

Brez alternativnih predlogov

Na seji omenjene komisije je bilo sicer slišati, da nimajo nič proti poimenovanju po Borisu Benčiču, vendar naj se najde kakšna druga ustreznost lokacija ali ustanova, ki bi nosila njegovo ime.

Iztok Novak Easy je v teh po Izoli snemal video za pesem Imam pa te rad. Vizualni del je zaupal še enemu domačinu, Kortežanu, Petru Klevi, mlajši par pa sta odigrala Dorotea Volk in Izijev sin Aljaž Novak.

Glede na to, da se od takrat ni zgodilo prav nič, da nihče ni dal predloga za kakšno drugo lokacijo ali poimenovanje ustanove, se predlagatelji pripravljajo na izvedbo prvotnega načrta, pa čeprav bi bilo poimenovanje izvedeno mimo uradnih institucij.

Hkrati pa so pripravili tudi **alternativni predlog, da se po Borisu Benčiču poimenuje izolski kulturni dom** v katerem je Boris veliko ustvarjal, še posebej pri pripravi gledaliških in plesnih predstav, kjer je neštetokrat postavljajal sceno, seveda pa je bil prisoten tudi v začetnem obdobju delovanja različnih ustvarjalnih skupin, tam je posnel večino svojih kratkih igranih filmov in tam je izvedel številne spektakle, med katerimi ostaja v spominu glasna kritika pesnika Cirila Zlobca kot govornika na proslavi ob kulturnem prazniku.

Je še dovolj časa?

Obletnica rojstva (ponedeljek 13. marec) je preprosto preblizu za kakršnokoli resno obeležitev, zato pa bi **do 10. maja**, ko bo obletnica njegove smrti, ustrezni organi lahko obravnavali in potrdili tak predlog. Seveda, če ne bo spet kdo našel kakšnega "zgodovinskega razloga za nasprotovanje." D.M.

Postaja oče, postaja mama

Mestna knjižnica Izola vabi v petek, 10. marca ob 19.00 na ogled dokumentarnega filma Postaja (postaja Oče, Postaja Mama). V filmu Postaja se potopimo v deset zelo osebnih izkušenj žensk in moških na enem od čustveno vznemirljivih potovanj v naših življenjih – na potovanju v materinstvo in očetovstvo: nekateri so med pestovanjem dojenčka še čisto na novo, drugim so otroci že skoraj odrasli in vstopajo v drugačno obdobje, tisti vmes pa zorijo v vsakodnevni pestrosti starševstva.

Hrast in čevelj in zgodbe vmes

PRIPOVEDOVALSKO GLASBENI POHOD OD LIPICE DO GROPADE, Srečanje študijskega krožka DREVESA PRIPOVEDUJEJO

Mestna knjižnica Izola, Študijski krožek Drevesa pripovedujejo, LKD Izola Mari o net.te vas v okviru slovenskega pripovedovalskega festivala Pravlјice danes, vabijo **V SOBOTO, 11. MARCA 2017**, na pripovedovalsko-glasbeni pohod za otroke in odrasle - **HRAST IN ČEVELJ IN ZGODBE VMES**. Iz Lipice se bomo **OB 10.15 URI** odpravili v Gropado do 200-letnega Napoleonovega hrasta z zdravilnimi energijami. **Udeležba je brezplačna.**

Pripovedujejo: Špela Pahor, Kristina Menih, Marina Hrs, Aljoša Križ, Bruno Orlando, Marino Kaligarič, Nives Kaligarič in Patricija Sosič Kobal (pripovedovanje je v slovenskem in italijanskem jeziku). Glasba: Dean Semolič.

Na pripovedovalsko glasbeni pohod se podamo ob 10.15 uri izpred glavnega vhoda hotela Maestoso v Lipici. Pot s pripovedovanjem bo trajala okrog 3 ure. Pot ni zahtevna, zanjo potrebujete le lažjo športno obutev in vodo. V primeru slabega vremena se pohod prestavi na naslednjo soboto ob istem času.

Aprila že tiskamo

Prva akcija, ki smo jo poimenovali poTISK se bliža svojemu izvršnemu dejanju. Za knjigo Ricka Harscha z naslovom Kamniti koraki po starih izolskih ulicah smo zbrali več kot dovolj prednaročil Izolanke in Izolanov in zdaj je že pri oblikovalcih, v kratkem pa bo pripravljena

za tisk. Zdaj lahko povemo nekaj osnovnih podatkov. Knjiga bo natisnjena v formatu 160 x 225 mm, na 110-tih straneh bo tudi 80 fotografij posameznih ulic, **knjigo pa bo moč kupiti v angleškem jeziku tudi na Amazonu.**

Knjigo bodo, skupaj z računom, najprej prejeli vsi, ki so sodelovali v tem prvem poTISK-u, nato knjižnice, potem pa tudi drugi zainteresirani, seveda po nekoliko višji ceni. Če bi jo radi dobili po prednaročniški ceni 18 Eur, pišite na urednistvo@mandrac.si ali pokličite na 040 211 434.

9.3. četrtek

17.00 Mestna knjižnica Izola

PRAVLIČNA URA V ITALIJANSKEM JEZIKU

Pravljico v italijanskem jeziku bosta brali Chiarastella Fatigato in Silvia Peruzzo. Pravljčni uri sledi USTVARJALNA DELAVNICA.

od 16.00 naprej Manziolijeva palača

Ženske in vino 2017**Dobrodelni dogodek namenjen pobrateni občini Tolentino**

Dobrodelna tržnica italijanskih izdelkov

Dobrodelna dražba vina "Le donne 2017" / Degustacija vin in lokalnih dobrot
povezuje: Andrea Effe

ob 19.00 koncert mladega pianista TOMMASA ZEPPILLA

10.3. petek

19.00 Mestna knjižnica Izola

ogled dokumentarnega filma **Postaja**

(Postaja Oče, Postaja Mama) Združenja Naravni začetki in pogovor o izivih sodobnega starševstva. / Po ogledu filma pogovor z avtoricama filma Ireno Šimnovc in dr. Zalko Drglin o izivih sodobnega starševstva.

20.00 Kulturni dom Izola

PRIMORSKA POJE

Nastopili bodo: ŽePZ Ivan Grbec (Škedenj), MePZ Sarši Ensemble (Ronke), MoPZ "Kazimir Nanut" (Kanal), ŽVS Glas (Bilje), MoPZ Jezero (Doberdob), Združeni MePZ Repentabor in Primorski akademski zbor Vinko Vodopivec (Ljubljana).

ob 20.00 Art kino Odeon Izola

Kino v živo! Brezmejno – Beyond Boundaries

Gostje večera bodo: Aleš Šteger, avtor besedila / Peter Zach, režiser / Jana Cisar, producentka Brezmejno – Beyond Boundaries je esejistični film ceste, v katerem se srečamo z različnimi ljudmi in njihovimi življenji ob mejah znotraj Srednje Evrope. Lirična besedila prepoznavnega slovenskega pesnika, Aleša Štegerja, nas spremljajo na filmskem popotovanju, ki je hkrati filozofska meditacija o nečem, kar bi lahko kmalu izgubili – o Evropi.

21.30 Hangar

Divje Jezero (jazz/fusion)**11.3. sobota**

10.00 do 12.00 Mestna knjižnica Izola

Učili se bomo različnih ročnih del. **Čarobni prsti****14.3. torek**

19.00 Mestna knjižnica Izola

Predstavitve knjige **KO IMAJO HORMONI ŽUR**

Kako harmonija ponovno oživi naša čustva, misli in telo. Hormoni imajo lahko tak žur, ki nas povsem sesuje, ali pa lahko z njimi plešemo najbolj noro dobri rokenrol svojega življenja. Od tega, kako si zavrtimo lastno dobro samopodobo pa do tega, kaj damo v usta in kaj si ob tem mislimo, je odvisna naša rokenrol hormonska melodija. / Rokenrol se pleše v paru, zato je priporočljivo, če knjigo preberejo tudi možje.

20.00 Art kino Odeon Izola

Cikel italijanskega filma: Črne duše

Režija: Francesco Munzi / Igrajo: Marco Leonardi, Peppino Mazzotta, Fabrizio Ferracane Krvava zgodba o mafijskih poslih v Kalabriji na jugu Italije.

Film posnet po resničnih dogodkih po knjigi Gioacchina Criaca je pripoved o nasilju in moralnih vprašanjih, ki zaznamujejo vsako generacijo s podeželske Kalabrije, dejanskega mafijskega sedeža ('Ndrangheta) na jugu Italije.

15.3. sredo

18.00 Art Kino Odeon Izola

Kino v živo! : Gavardova sled

Gavardova sled je miniatura detektivka, ki se zaplete, preplete in odplete v enem dnevu, na ulicah Kopra. Film v ospredje postavi figuro koprškega plemiča iz 18. stoletja, Gavarda de Gavarda. Glavni protagonisti filma so osnovnošolci, ki zgodovino Kopra raziskujejo na malce drugačen način. V njihovo raziskovanje pa se čisto nepričakovano vključi tolpa nepridipravov, ki otroke preseneti, prestraši ter zgodbo zapelje nepričakovanim dogodivščinam naproti.

Projekciji bo sledil pogovor z ustvarjalci.

Produkcija: Društvo Talia

18.00 Manziolijeva palača

CINEFORUM

Projekcija filma "Amiche da morire"

16.3. četrtek

20.30 Hangar

Omega Sun (stoner, Obala)
Glory Owl (stoner, Trst)**Skrbimo za zapolnitev vašega prostega časa**

Center za kulturo, šport in prireditve

Centro per la cultura, lo sport e le manifestazioni
Izola - Isola<http://center-izola.si><http://www.odeon.si>**Ta teden v Izoli ne spreglejte ...**

BREZMEJNO **GAVARDOVA SLED**

Kino v živo!

Art kino Odeon Izola

Petek, 10. marec, ob 20.00

Sreda, 15. marec, ob 18.00

Z nami bosta filmski ekipil

Sobota, 11., in nedelja, 12. marec, ob 16.00,
Art kino Odeon Izola

Očarljiva zgodba o prijateljstvu
in uresničevanju sanj

Kino vetrnica:
BALERINA IN VIKTOR

Je tudi pri vas doma kriza? Sprejemate varčevalne
ukrepe, se spopadate z osebnimi interesi,
karierizmom, lobiranjem ...?
Brez skrbi, niste edinil!

Komedija

DRUŽINSKI PARLAMENT

Petek, 17. marec, ob 20.00, Kulturni dom Izola
Vstopnice so že v prodaji, zagotovite si jih pravočasno!

Zaplešite v čarobni pravljčni svet!

Baletna predstava za otroke

PEPEŠKA

Sobota, 18. marec, ob 17.00, Kulturni dom Izola

Rezervacija in prodaja vstopnic: Galerija Alga, Kristanov trg 1, Izola
(t: 05/641 84 39, gsm: 051 394 133, m: galerija@center-izola.si) - ponedeljek
in petek: 10.00-12.00, torek, sredo in četrtek: 16.00-18.00; **Art kino Odeon**
Izola, Ulica prekomorskih brigad 4, Izola (t: 051/ 396 283, m: info@odeon.si)
- vsak dan pol ure pred projekcijo; **blagajna prizorišča** - v uri pred dogodkom.

DRUŽINSKI PARLAMENT

Gledališka predstava - komedija

Kulturni dom Izola, petek 17.3. ob 20.00

Avtorica: Cristina Clemente / Gostuje Mestno gledališče ljubljansko / Režija: Primož Ekart

Kratka vsebina : Pred nami je družina z dvema odrasčajočima otrokoma (Lena Hribar in Jernej Gašperin). Starša (Tanja Dimitrievska in Jožef Ropoša) že od nekdaj pedantno skrbita za to, da se vzgoja in sistem organizacije življenja znotraj družine odvijata v skladu z načeli prave demokracije. Imajo svojo ustavo, zakone, določajo proračun, plačujejo davke, sk-

ratka, delujejo kot država v malem. Stvari pa se začnejo zapletati, ko se hči nenadoma ne strinja več z ustaljenim sistemom in začne terjati spremembe. Njena zahteva sproži plaz nepričakovanih dogodkov ... Avtorica se izjemno duhovito poigrava z vzorci zapletov znotraj sodobnih parlamentarnih demokracij. Kriza, varčevalni ukrepi, osebni interesi, karierizem, lobiranje, korupcija, predsodki, konservativnosti ...

O Družinskem parlamentu (povzeto po članku Vinka Möderndorferja iz gledališkega lista uprizoritve)

V igri Družinski parlament imamo priložnost videti vse slabosti vladanja na enem mestu. Pravzaprav lahko spremljamo borbo za oblast, vse glasovalne zagate demokracije, vse pasti in demagoške vzorce politike v zgoščeni obliki. To, kar spremljamo vsak dan na televiziji, v časopisih, na vsakem koraku našega življenja, in to v duhamornih štiriletnih ciklikih, lahko vidimo v kratkočasni gledališki domisljici v uri in pol. In to je zabavno. Skozi igro se pravzaprav smejimo našemu vedenju o vsem tem. Še več, v družinskem parlamentarnem dogajanju prepoznamo tako rekoč tudi naše slovensko vsakodnevno politično življenje. Pa ne samo slovensko. Parlamentarizem, ki se imenuje celo demokratični, je globalna katastrofa. Tako kot kapitalizem in globalni trgovinski sporazumi. Na parlamente in demokracijo se sklicujejo vsi, tako demokratični kot avtokratski sistemi. Saj gre vedno zgolj za oblast, za zlorabo oblasti tistih, ki bi radi imeli še več. In tako se lahko ob komediji Družinski parlament zabavamo, ko v družinskih članih prepoznavamo značilnosti slovenskih političnih strank oz. njihovih predstavnikov. In ne zmotimo se dosti. Saj so podobne politične stranke povsod po svetu.

Galerija Alga

slikarska razstava

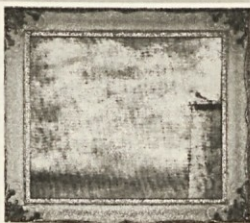
Danila Krpič:
Moji prostori svobode

Galerija Insula

razstava

GANI LLALLOSHI
My balcony

Razstava bo na ogled do 20. marca 2017.

Galerija Plac

fotografska razstava

Ljubljanska 32

Tadej Turk
Podarjena svetloba

Kava bar TISA

fotografska razstava Univerze za tretje življ. obdobje

Pavla Črnac
MORSKA SOL

Adrijana Mandalenič

NAJBOLJŠI PRIJATELJ, pes ali telefon

Kavarna ZVON

razstava slik **Tanja Prezeli**

..... Prebrano
..... Poslušano
..... Videno
..... Doživeto

RAZSTAVA TADEJA TURKA

Najboljša stvar pri fotografiji je ta, da se nikoli ne spremeni, tudi če se spremenijo ljudje na njej.
Andy Warhol

Sobotno jutro je bilo v Izoli kot umito. Modrino morja in neba so dopolnjevale zasnežene Alpe s Triglavom v ozadju. Rahla burja nam je osvežila jutro in pogled na razstavljene fotografije Tadeja Turka v izolski galeriji Plac Izolanov na Ljubljanski cesti 32.

Na majhnem trgu, bolje prehodu, se je zbralo precej ljubiteljev likovne umetnosti, ki so z zanimanjem prisluhnili predstavitvi mladega umetnika Tadeja Turka. Razstavo fotografij s pomenjivim naslovom Podarjena svetloba je posvetil svoji, nedavno preminuli, sestri Gordani, ki je v veliki meri vplivala na njegov osebni razvoj.

Zahvalil se je Društvu Izolanov in predsedniku Dušanu Ambrožu za postavitev na cenjeni lokaciji v Izoli ter podjetju Desk, založništvo d.o.o., IZOLA, ki je razstavo financiralo, zato zahvala direktorju podjetja g. Vladu Grlca za vso tehnično podporo. Zahvalil se je tudi svoji družini, družini Nipič ter vsem prijateljem za podporo in pomoč pri postavitvi razstave.

Razstava je zbudila pri obiskovalcih veliko pozornost in odziv. Presenečenje so predstavili ideja, interpretacija in zamah mladega umetnika. Umetnost je zgodba o lepem, pri čemer je ta lepota v fotografijah Tadeja Turka funkcionalizirana v podobah vsakdanjega sveta, našega bivanja. Predmeti, podobe in pejsaži odražajo ranljivost minevanja, pa tudi brezčasnost.

Fotografije so z računalniško obdelavo pridobile zgodbo o neki navidezni resničnosti, ki nosi posebno sporočilo. Slednje poudarja poimenovanje fotografij, kar sicer ne zmanjša vrednosti umetniškega poustvarjalnega akta. Ta se izkazuje v doživljanju resničnega sveta skozi priprte oči gledalca teh fotografij. Tadej Turk preseneča s preprosto idejo ter dosledno izpeljavo svojih idej, ko lovi v objektiv nepozabne trenutke stanj, ki vzbujajo sanjarjenje in nostalgijo. S tem doseže retro učinek prepletanja faktov in fikcije. Prav slednje je dodana vrednost razstavljenih fotografij - slike gredo skozi gledalca, saj odpirajo pot iz znanega k neznanemu.

Zelo pogumno dejanje galerije, saj je odprla pot „celinski tematiki“, prleški romantiki, kar v obmorskih galerijah ni pogost primer. Vsi odzivi obiskovalcev so bili v tonu prijetnega presenečenja nad potezo galerije. Seveda ni manjkala tudi pogostitev v znamenju prleških dobrot. Lahko rečemo, da je bila razstava Tadeja Turka dan Destrnika v Izoli.

Peter Pal

Mestna knjižnica Izola

Razstava akvarelnih slik Irene Jelenčič z naslovom MOJA ISKANJA. Razstava mini mozaikov, ki jih je izdelala Zdenka Šolič ter jim dala skupni naslov Z LJUBEZNIJO. In fotografsko razstavo OKOLI SVETA S KARIJEM KLEMELO. Kari Klemelä, finski prevajalec, založnik in fotograf, ki živi in dela v Sauvoju na Finskem in tudi v Izoli, v pričujoči razstavi predstavlja izbor fotografij iz svojih potovanj širom po svetu.

TORKOVA PRAVLJIČNA URA

vsak torek ob 17h. Namen pravljicnih uric je, da otrokom omogočimo prve prijetne izkušnje s potovanjem v svet pravljic, se z njimi pogovarjamo o zgodbicah in jim damo priložnost, da pravljico podoživijo. V čudoviti svet pravljic so vključeni otroci od 4. leta starosti. Udeležba je brezplačna.

Polovica je padla na hitrem testu

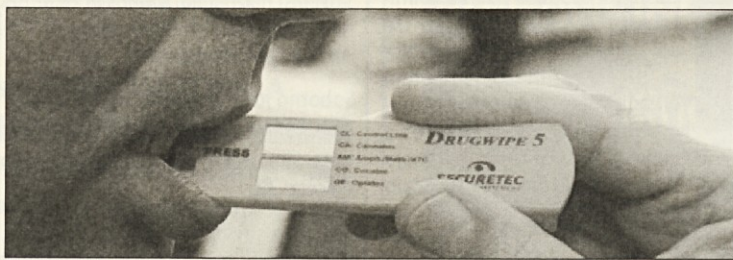
Letu 2016 so policisti na območju PU Koper odredili 156 hitrih testov na droge. Pozitivnih je bilo kar 59 testov. Meseca januarja 2017 so odredili 41 hitrih testov, pozitivnih je bilo kar 19 voznikov. Seveda to ne pomeni, da so bili takrat pod vplivom drog, a vendar.

Vožnja pod vplivom alkohola ali prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil in drugih psihoaktivnih snovi je eden najpomembnejših dejavnikov tveganja za nastanek prometne nesreče. O tem smo pisali v prejšnjem Mandraču in skorej istočasno so policisti v Postojni izvedli akcijo ugotavljanja kršitev vožnje pod vplivom prepovedanih drog v cestnem prometu.

Pri dveh voznikih so opravili postopek za prepoznavo znakov oziroma simptomov, ki so posledica prepovedanih drog in drugih snovi, ki zmanjšujejo voznikovo sposobnost za vožnjo, ter opravili hitri test s testirjem **Drugwipe**. Ker so v postopku zaznali simptome nedovoljenih psihoaktivnih snovi, so voznikoma odredili strokovni pregled, katerega pa sta oba voznika odklonila.

Ker sta oba posedovala veljavno vozniško dovoljenje, so jima policisti dovoljenje odvzeli in poslali sodišču skupaj z obdolžilnim predlogom. Sodišču so predlagali, da se voznikoma, ki sta bila zalotena pri hujšem prekršku, poleg predpisane globe 1.200 evrov izreče tudi stransko sankcijo odvzema vozniškega dovoljenja.

Na območju Policijske postaje Postojna so policisti letos že pri 6 voznikih posumili, da vozijo pod vplivom nedovoljenih drog. Pri treh voznikih se je sum potrdil v postopku strokovnega pregleda, dva voznika sta strokovni pregled odklonila. Na območju policijske postaje so letos odredili 185 alkotestov, od katerih je bilo kar 15 pozitivnih oziroma so imeli v organizmu več alkohola kot dovoljujejo predpisi.

Kaj pa pri nas?

Natančnejše podatke, tudi za Izolo, bomo dobili, ko bo pripravljeno letno poročilo PU Koper, vseeno pa smo pridobili nekaj statističnih podatkov za območje cele PU koper. V letu 2016 so na območju PU Koper odredili 156 hitrih testov na droge, pozitivnih je bilo 59 testov. V mesecu januarju 2017 so odredili 41 hitrih testov pozitivnih je bilo 19 voznikov.

Statistično posebej ne vodijo podatkov o strukturi preizkušenih voznikov, vendar iz prakse zaznavajo, da je največ pozitivnih testov pri voznikih avtomobilov, sledijo jim vozniki mopedov. **Letos izstopajo predvsem opijati in metadon, lani kokain, sledijo pa kanabinoidi, metadon in opijati.**

Večina voznikov, pri katerih je bil rezultat hitrega testa pozitiven, je v nadaljnjem postopku odločno odklonila odrejen strokovni pregled. Zaradi utemeljenega suma vožnje pod vplivom prepovedanih substanc je bil zoper te voznike na pristojno sodišče podan obdolžilni predlog.

Na podlagi določb Zakona o pravih cestnega prometa se z globo najmanj 1.200 evrov kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s policistovo zahtevo ali odredbo. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

Marca se žabe selijo in takrat je treba po številnih slovenskih cestah zelo paziti nanje. Kam se bo selila ta krastača s parka pri Velikem trgu pa nam ni jasno. Vsekakor pa je neke uspešno prezimila.

Ajda za čebele

Čebelarstva zveza Pimorske in Notranjske, ki združuje čebelarje iz Pivke, Postojne, Ilirske Bistrice in obale, je zastavila pilotski projekt sajenja ajde, facelije in drugih rastlin. Pri nas lahko razmišljamo o ajdi kot kulturi za jesenske paše in za zeleno gnojenje. Facelija je poznana čebelarjem manj pa kmetom. V zvezi želijo vplivati na prebivalce da bodo pridobili več informacij o slovenskih medovitih rastlinah, z akcijo pa se ne obračajo le na poljedelce ampak tudi na vrtničarje, saj so omenjene kulture tudi zeleno gnojenje.

Odšla je

GEMA FIČUR

(30. 5. 1935 - 3. 3. 2017)

Gema, z dekliškim priimkom Loganiš se je rodila 30. maja 1935 na Šaredu - Monte Kalvo, kakor ga imenujejo domačini. Mama Antonija-Nina in oče Giovanni-Ivan sta imela 4 otroke in med njimi je bila tudi Gema. Doma so kmetovali, imeli polja in bili so delovni, saj drugače ni šlo.

Kasneje se je zaposlila v tovarni Arigoni. Delala je v pisarni in celih 35 let bila zvesta naši izolski tovarni, ki je nudila kruh številnim Izolanom, kakor mnogim, ki so prišli v to tovarno delat iz mnogih drugih krajev. Tukaj je bila do svoje upokojitve. Z možem Rugierom sta ustvarila družino, v kateri se je rodila hčerka Dorjana in sin Djamiro. Oče Rugiero je imel rad šport in glasbo, mati Gema je živela za družino. Ko je po več kot 50. letih skupnega življenja izgubila moža je bila že bolna. Njeni spomini so bledeli, hitro so ugašale slike, ki jih je zapisovalo njeno življenje. Tudi v Centru za starejše občane v Luciji, kjer je bila nazadnje, ji niso mogli pomagati. Tiho je zaspala v svojem svetu.

Žalujoči: hčerka Dorjana in njen mož Marino, sin Djamiro, vnuki Aleks in Andrej, vnukinja Sabina ter pravnuka Tomi in Nik.

Izola, marec 2017

ZAHVALA

Čez noč, čez noč
pregnila travica svet je,
čez noč, čez noč
na travo se vsulo je cvetje.
(O. Župančič)

Andrej Horvat

1948 - 2017

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, nonota, brata in tasta, se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom, očetu Bojanu za opravljen obred ter pevkam za spremljavo.

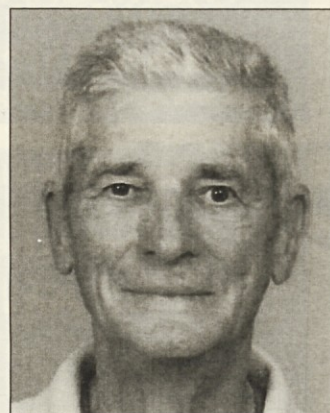
Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče.

Posebna pozornost in zahvala gre zdravstvenemu osebju SB Izola, dr. Petroviču, sestri Brigiti, družinskemu zdravniku dr. Pešiču, sestri Ester in patronažnemu osebju zdravstvenega doma Izola.

Prav tako iskrena hvala Onkološkemu inštitutu v Ljubljani ter dr. Unkovi za neizmerno prijaznost in sočutje.

Žalujoči: žena Bruna, hči Sara in sin David z družinama.

Izola, marec 2017

KRIMINALIJE

OKRADLI STA UPOKOJENKO

90-letna Izolanka je prijavila, da sta jo okradli dve dekleti. Ko je plačevala v okrepčevalnici, je iz torbice vzela nekaj gotovine. Da ima gotovino, sta najbrž opazili tudi mlajši ženski, ki sta se za občanko pojavili pred blokom v Izoli in jo prehiteli. Doma je opazila, da nima v torbici več gotovine, torbica pa je bila odprta. Oškodovana je za 580 evrov. Policisti nadaljujejo z zbiranjem obvestil.

VLOM V PLOVILO

Ob prihodu v izolsko marino je nemški državlján opazil, da so mu vlomili v plovilo in mu odnesli stvari v vrednosti 600 evrov. Policisti poizvedujejo za zlikovci.

SKUTER V VODI

Sprehajalec po dolini Pivol je obvestil policiste o najdenem skuterju v enem od namakalnih zajetij. Policist so s pomočjo vlečne službe iz blata in vode izvlekli kolo z pomožnim motorjem znamke ZIP 25, bele barve, brez številke šasijske.

ČRNA NEDELJA

Policisti so bili v nedeljo obveščeni o smrti dveh oseb na območju Izole. Pri ogledu ni bilo najdenih znakov nasilne smrti. Vzrok bo pokazala obdukcija.

HITRO PREHITRO

Policisti so zasačili Tržačana, ki je z osebnim avtom drvel po Izoli s hitrostjo 109 km/h. Razlog svoje nespametne vožnje bo moral pojasniti sodnici za prekrške.

LUKNJAL PNEVMATIKE

V noči na torek je neznanec preluknjál pnevmatike na dveh vozilih in lastnikom povzročil nepričakován strošek.

OTROKA UGRIZNIL PES

Na Morovi ulici je bil lastnik psa med sprehodom premalo pazljiv na svojega štirinožnega ljubljénca.

Ukradeno plovilo

Policija obvešča, da so vlomili v podjetje v Vrhovljah pri Sežani. Z dvorišča so ukradli čoln Zar 65, črno bele barva, z motorjem Suzuki 175, naložen na prikolici KPBB-783. Lastnik iz Ljubljane je oškodovan za 28.000 evrov.

Otrok, ki je bil med dvema komatincema, je bil deležen ugriza enega od njiju. Na srečo je bil otrok, kljub večji pasmi psa, le lažje poškodovan. Zoper lastnika psa, ki je ugriznil otroka, bo uveden hitri postopek pri prekrškovnemu organu.

PREKRŠKI IN TATVINA

Na Industrijski cesti so policisti ustavili 38-letnega voznika osebnega avtomobila iz Milj, pri kateremu so med postopkom našli manjšo količino različnih prepovedanih drog in ukradeno žensko torbico. Ker ne poseduje veljavnega voznškega dovoljenja, so mu policisti zasegli vozilo in ga predali v postopek sodišču za prekrške.

DENAR IN PIVO

Ponoči je nekdo vlomil v enega od izolskih lokalov. Ukradel je predal blagajne, v katerem je bila gotovina, in tri pakete piva.

ALKOHOLOMETER

Izolski policisti so ustavili 63-letnega voznika osebnega avtomobila, kateremu je alkotest pokazal 0,46 mg/l, vozil pa je tudi brez voznškega dovoljenja. Vozilo so mu zasegli, sledi mu obdolžilni predlog.

Še pred tem so v Baredih ustavili 50-letnega voznika osebnega avtomobila, državljan Hrvške, kateremu je alkotest pokazal 0,65 mg/l. Odredili so mu pridržanje, sledi obdolžilni predlog.

Da bi bile naše ceste bolj varne, dosledno spoštujte cestnoprometne predpise in vozite le trezni, saj alkohol oslabi sposobnost normalnega miselnega presojanja, vodi v konkretno izzivanje nevarnosti in v primerjavi s treznim voznikom bistveno povečuje možnost udeležbe v prometni nesreči.

Policisti Policijske postaje Koper so 8. 3. 2017 pri obravnavi kaznivega dejanja zasegli nakit. Obstaja utemeljen sum, da nakit izvira iz kaznivih dejanj. Zasegli so:

- par uhanov iz rumenega zlata, s katerih so bili odstranjeni kamenčki,
- del verižice iz rumenega zlata,
- obesek v obliki srca iz rumenega zlata,
- obesek v obliki križca iz rumenega zlata,
- obesek v obliki sidra iz rumenega zlata,
- prstan iz kovine s sedmimi kamenčki,
- uhan v obliki srca iz rumene kovine,
- obesek v obliki srca iz rumene kovine, z notranje strani z dvema verskima podobama.

Vse, ki bi prepoznali nakit, prosimo, da se zglasijo na Policijski postaji Koper.

OBVESTILO DRUŠTVA INVALIDOV**Zbor članov Društva invalidov**

Člane in podporne člane Društva invalidov Izola obveščamo, da bomo imeli redni zbor članov v soboto 18.03.2017 v gostinski in turistični šoli Riviera v Izoli s pričetkom ob 16:00 uri.

**MALI OGLASI
NEPREMIČNINE****ODDAMO**

- Za daljše obdobje oddamo dvosobno stanovanje v Jagodju. Posebni vhod, parkirišče, internet. Tel. 05 6417224 ali 031/562 353
- Za daljše obdobje oddam enosobno opremljeno stanovanje v centru Izole s parkiriščem. Najemnina je 400 eur, z vključenimi stroški. Pogoji: plačilo treh najemnin vnaprej. Tel.: 040/732-666

NAJMEMO

- Mama z otrokom najame sobo ali stanovanje do 300 eur mesečno. Če pa ima kdo na Obali v najemu in bi se selil v Domžale, se lahko dogovorimo z mojim lastnikom, da prevzamete 1SS v Domžalah, blok star 20 let, center. Tel: 051871114
- Najameva stanovanje v Izoli. Zakonski par srednjih let brez otrok, nekadilca, redna plačnika. Zaželeno v centru Izole. Tel.: 070 217 562
- Iščem enosobno stanovanje ali garsonjero v Izoli ali Kopru za eno osebo po ugodni ceni. 051/444-476

PRODAMO

- Prodám kmetijsko zemljišče v velikosti 1416 m² na mirni lokaciji ob reki Dragonji. Tel.: 041/478-034 Oktavio

ZAMENJAVA

- Zamenjam pol hiše z dvoriščem v Kortah za garsonjero v Izoli (doplačilo). tel 051 640 876

KUPIMO

- V bloku ali hiši kupim svetlo in zračno stanovanje, najraje v Izoli, Kopru ali Strunjanu z okolico. Tel.: 031 218 485

RAZNO

- Občasno potrebujem storitve strgarja za izdelavo drobnih delov iz kovine ali plastike. V kolikor imate proste zmogljivosti, pokličite preko tel. št.: 031 235 319.

- Prodám kavč, trosed, temno rjave barve z izvlečnim predalom. Tel.: 041 402 187

- Kupim rabljene rezervoarje za vodo (1.000 l). Tel. 031 532 701

- Prodám kmetijsko zemljišče, 2.306 m², južna lega, odprt pogled na sečoveljsko dolino. Urejen javen kolo-voz-pot do zemljišča. Sončna lega je primerna za oljčni nasad, sadovnjak ali vinograd. Tel. 041666924

- Iščem osebo, ki mi v Bevkovi ulici lahko cepi drevo kakija. Tel.: 05 641 346 / 031 572 110

- Ugodno prodám omaro (psiho) z ogledalom in tremi predali. Dimenzije omare so 120cm x 42cm x 74cm. Višina z ogledalom je 172cm. Cena je 50 Eur. Prodám tudi starinsko omaro (55 let), zelo dobro ohranjeno dimenzij 119cm x 56cm x 178 cm s ključem. Ogled v Izoli, za več informacij tel. 051/33-66-25 (Denis)

- Prodám 7 letne oljke istrska belica, 23 kosov. Izkop in odvoz v vaši režiji. Cena po dogovoru. Tel.: 030/341-550

+386 (0)41 858 473

Gotovo že poznate naše jedi z žara,
zdaj pa pripravljamo tudi

bogate **MALICE**
4,00 € - 5,00 €

okusna **KOSILA**
7,00 €

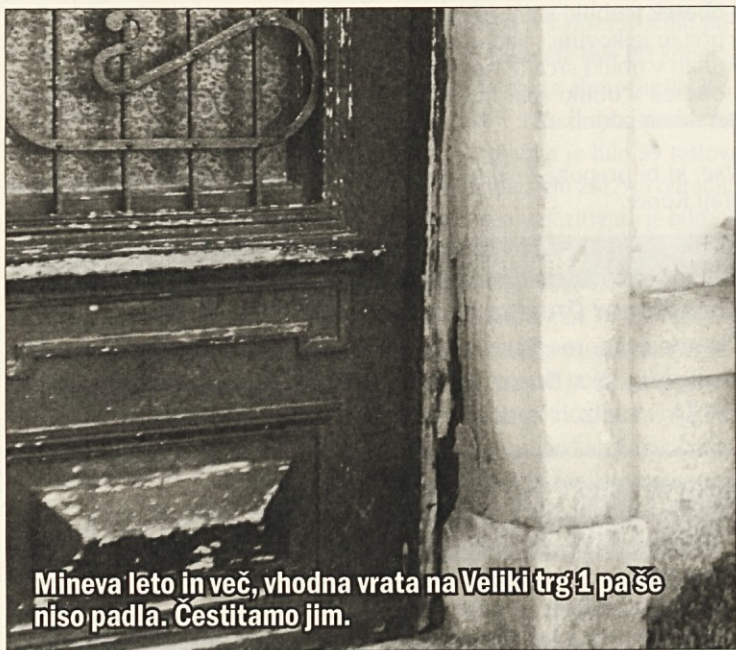
prava nedeljska **KOSILA**
8,0 €

Saj veste kje? Med parkom in Lonko.

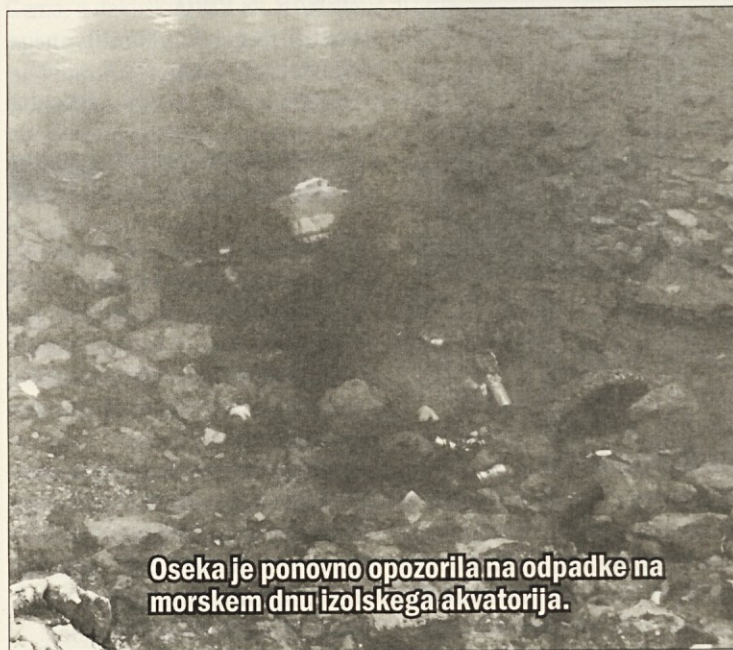

Turistična podoba mesta: parkiranje, smeti, v ozadju pa Scuola Battuti, ena najstarejših stavb v Izoli, iz leta 1451.

Foto tedna: parkiranje, smeti in turizem.

Mineva léto in več, vhodna vrata na Veliki trg 1 pa še niso padla. Čestitamo jim.

Oseka je ponovno opozorila na odpadke na morskem dnu izolskega akvatorija.

Prenos upravljanja poslovnega prostora s Centra na Občino zaenkrat ni najbolj uspešen.

Stiskarna Mandrač
+386 040/43-29-43

splet: stiskarna.mandrak.si
fb: www.facebook.com/mandrac.si
mail: stiskarna.mandrak@gmail.com

majice
kape
šalice
itd.

nalepke za avto
nalepke za računalnik
stenske nalepke
urnik nalepke

